

РІК LXX, Ч. 3

БЕРЕЗЕНЬ – 2013 – MARCH

№ 3, VOL. LXX

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ – PUBLISHED BY UNWLA, INC.



СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Неприбуткова організація

“НАШЕ ЖИТТЯ”

Рік заснування 1944

РІК LXX БЕРЕЗЕНЬ Ч. 3

Головний редактор – **Лідія Слиж**
Англомовний редактор – **Олеся Валло**
Редакційна колегія:

Маріянна Заяць (з уряду) – голова СУА
Святослава Гой-Стром, Вірляна Ткач,
Оленка Шкробут, Петрусія Савчак,
Лариса Дармохвал (Україна)



ISSN 0740-0225

UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

A Non-profit Organization

“OUR LIFE”

Published since 1944

VOL. LXX MARCH № 3

Editor-in-chief – **Lidia Slysh**
English-language editor – **Olesia Wallo**
Contributing Editors:

Marianna Zajac – UNWLA President
Sviatoslava Goy-Strom, Viriana Tkacz,
Olenka Shkrobut, Petrusia Sawchak,
Larysa Darmokhval (Ukraine)

“НАШЕ ЖИТТЯ” ВИХОДИТЬ РАЗ У МІСЯЦЬ (ОКРІМ СЕРПНЯ)

“OUR LIFE” IS PUBLISHED MONTHLY (EXCEPT AUGUST)

ЗМІСТ – CONTENTS

Лідія Слиж. «Раз добром нагріте серце вік не прохолоне»	1
Маріянна Заяць. Ділимося вітками та думками	2
Датки на УКУ	3
Ярослава Панчук. Союз Українок між двома світовими війнами.....	4
Igor Fіglіus. Виставка українського народного мистецтва у Віт-Рідж, Колорадо	6
Lidia Bilous. UNWLA Annual Board Meeting: Forging the Future	8
Лариса Дармохвал. Книга – номінант на здобуття Шевченківської премії 2013 року	9
Ярослава Панчук. Символіка української паски	11
Вітаємо нових членок СУА / Maria Sutton. Thank You	12
Наша обкладинка / Our Cover Artist	14
Marianna Zajac. Sharing Thoughts, Views & News	15
Dr. Martha Bohachevsky-Chomiak. Our Doctorate.....	16
Діяльність округ та відділів СУА	17
Irene Sawchyn. Helping Your Child in School	20
Доброчинність	10, 13, 21
Маріянна Сорочевич. «Різдво 2013 ...поговоримо про майбутнє».....	25
Відійшли у вічність	26
Ihor Magun. A Good Night's Sleep	28
In Memoriam	29
Olesia Wallo. Juliana Starosolska's <i>Woman in Exile</i> Presented in New York.....	31
Святослава Гой-Стром. Сторінка школяра	32
Святослав Левицький. В ніч перед Великоднем (казка).....	34
Наше харчування	36

На обкладинці: Тетяна Ґасцька-Винар. *Великодній ранок*
(акрилик на дереві).

On the cover: Tatianna Gajecky-Wynar. *Easter Morning*
(acrylic-on-wood).

- Редакція не завжди поділяє позицію авторів.
- Редакція дотримується правопису Г. Голоскевича.
- Передруки і переклади матеріалів дозволені за письмовою згодою редактора.
- За точність викладення фактів відповідає лише автор.
- Рукописи, які не були замовлені редакцією, не повертаються.
- Редакція зберігає за собою право на мовне редагування і скорочення матеріалів.
- **ПРОСИМО НЕГАЙНО ПОВІДОМЛЯТИ АДМІНІСТРАЦІЮ ПРО ЗМІНИ АДРЕСИ – ЗМІНИ РОБИМО БЕЗКОШТОВНО.**
- **Посмертні згадки та знімки поміщуємо безкоштовно.**
- Просимо авторів присилати статті до **10 числа місяця.**
- Просимо авторів подавати свої **контактні інформації** зі статтями, щоб редакція могла до Вас звернутися в разі потреби.

Periodicals Postage Paid at New York, NY
and at additional mailing offices.
(USPS 414-660)

**POSTMASTER – send address changes to:
“OUR LIFE”**

203 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2013 Ukrainian National Women's
League of America, Inc.

Канцелярія СУА та адміністрація журналу “Наше життя”:

Tel.: (212) 533-4646

E-mail: office@unwla.org • E-mail: unwlaourlife@gmail.com

Адміністратор: **Оля Стасюк**

Канцелярійні години: **вівторок, середа, четвер – 11 – 7**

UNWLA / *Our Life*

203 Second Avenue, 5th Floor
New York, NY 10003-5706

Administrator: **Olha Stasiuk**

Office hours: **T. W. Th. – 11 a.m. to 7 p.m.**

\$3 Один примірник / Single copy

\$40 Річна передплата в США (не член СУА) / Annual subscription in the USA for non-members

\$50 В країнах поза межами США / Annual subscription in countries other than USA

Членки СУА одержують “Наше життя” з оплатою **членської вкладки** через відділ. **Передплатникам** письмово нагадується про відновлення передплати.
Річна вкладка вільної членки СУА – \$50.

Our Life magazine is included in UNWLA member annual dues, payable through the member's branch.
Subscribers are sent renewal letters.
Annual dues for UNWLA member-at-large – \$50.

Сердечно вітаємо всіх читачів
з радісним святом Христового Воскресіння,
яке для кожного з нас є джерелом світла, мужності й сили!

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!



Головна Управа СУА і редакція журналу «Наше життя»

«Раз добром нагріте серце вік не прохолоне»

«В своїй хаті своя й правда,
І сила, і воля».

Т. Шевченко. «І мертвим, і живим...»

В березні кожного року українці відзначають дні Великого Кобзаря Тараса Шевченка. Цей рік є особливим в тому значенні, що ми стоїмо напередодні святкування 200-річчя з дня народження українського Пророка в наступному році.

Чи буде достатньо від нас тих заходів, наперед сплянованих (концертів, вечорів, доповідей, покладання вінків до пам'ятників), чи потрібно щось більше, щоб прийти до нашого Батька, вшанувавши його ювілей? А може прийти до нього, увібравши в серце Кобзареві ідеали любові, християнської етики, справедливості і правди, передати їх своїм дітям і внукам на все життя?

Гідною для його наслідування є віра в Божу справедливість та щасливе майбутнє нашої знедоленої України, як і всього людства.

«Оживуть степи, озера,
І не верстовії,
А вольнії, широкії
Скізь шляхи святії
Простеляться...»

Ці пророчі слова з вірша-переспіву пророка Ісайї давали надію і віру нашому народові у роки неволі та гніту у боротьбі за свою свободу з червоною та фашистською навалами. Не даремно в Україні «Кобзар» чи не в кожній українській хаті поруч з біблією був настільною книгою. Його читали всією родиною, читали неписьменним сусідам при світлі і каганця, і лямпки, везли з собою в далеку дорогу виселенці на сибірську каторгу, ховаючи від більшовицьких нелюдів в одязі, брали на чужину втікачі-емігранти.

Розгляньмося в переддень 200-го ювілею, чи є в наших домівках хоча би невеличкий томик Шевченківського «Кобзаря»? А

якщо є, то чи користуємося ми ним, чи читаємо його нашим дітям, чи хоч витираємо його від порохів на книжковій полиці? А Тарас Шевченко так любив дітей, бо переніс надзвичайно важке дитинство!

«Ой, нема то гірш нікому,
Як сироті молодому...»

Єдиною розрадою малого Тарасика, який навчився писати і читати, було переписування молитов, псалмів та пісень. Маючи щире серце, віддавав своєму братові та сестричкам останній зароблений працею наймита гріш, а в старшому віці обдаровував чим міг дітей з навколишніх родин. Любов до дітей, як і рідного краю, до селянських родин були в поета на найвищому рівні.

Тараса Шевченка називали Батьком вже в тридцятилітньому віці як українці, так і іноземці, що у бесідах з поетом відзначали його безмежну любов до України, до рідного поневоленого народу, до всього українського. Французький журналіст Момбеллі так написав у своїх спогадах: «Шевченко завжди виявляв свою глибоку прив'язаність до своєї Батьківщини – України. Все українське його радувало і захоплювало. Мотив чи українська пісня викликали сльози у поета-патріота».

«Нема на світі України,
Немає другого Дніпра.»

Повернімо нашого Батька – Великого Кобзаря в наш дім, в наші родини, ми маємо чому в нього повчитися, бо ще досі Україна потребує нашої участі в дорозі до волі, правди і добра...

«Подивіться на рай тихий,
На свою країну,
Полюбіте щирим серцем
Велику руйну,
Розкуйтеся, братайтеся!»

Лідія Служ.

Ділитися



ВІСТКАМИ ТА ДУМКАМИ...

Маріянна Заяць, голова

«Ми всі – українські жінки, незалежно з якої ми хвилі, якою мовою ми розмовляємо (українською чи англійською)! Об'єднаймося і працюймо разом, щоби зберегти Союз Українок Америки». Так емоційно висловила своє побажання голова Окружної Управи СУА Нью Джерзі Оксана Дац, виступаючи під час засідання Головної Управи 1-3 лютого цього року. Це її переконання вже дало натхнення для створення двох нових відділів в Нью Джерзі, а ще третій зараз на початковому етапі свого заснування. І з таким переконанням ми повинні дивитися в майбутнє.

Коли я вітала Головну Управу СУА на нашому Річному засіданні (яке було перенесене з листопада 2012 року на лютий через ураган «Сенді»), поглянувши навколо себе, я побачила, наскільки різноманітною стала наша Управа за ці роки. До Головної Управи СУА сьогодні входять люди, які присвятили цій організації вже кілька десятиліть, а також ті, хто приєднався до наших лав тільки в останні десять років; люди, які за роки діяльності вивчили Статут та протокол СУА до найменшої деталі, і ті, хто все ще їх завзято вивчає; люди, які приїхали в цю країну після Другої світової війни, ті, хто тут народився, а також і ті, хто імігрував до Сполучених Штатів в останні 20 років; ті, хто розмовляють тільки українською, дещо знають українську або спілкуються лише англійською мовою; ті, хто добре володіють комп'ютером і засобами телеконференцзв'язку і ті, хто віддає перевагу живому спілкуванню. Цей склад нашої Головної Управи відображає склад нашої організації по усій країні. Це різноманіття збагачує СУА. Ми повинні потурбуватися, щоб це багатство досвіду і поглядів було заохотою до співпраці. Наша мета – активно працювати, і в цій праці ми можемо опертись на сильні сторони кожного з нас, але ми також мусимо з розумінням сприймати наші відмінності – і завжди працювати разом для майбутнього нашої організації.

Детальні звіти членок Головної Управи СУА викликали жваві дискусії (звіт четвертої заступниці голови СУА Лідії Білоус про основні теми обговорень знаходиться на стор. 8).

Серед пропозицій, що вимагали затвердження Головної Управи, було одне важливе голосування – голосування про дату і місце проведення наступної XXX-ої Конвенції СУА. Ми запрошуємо наших читачів

ЗРОБІТЬ ВІДМІТКУ У СВОЇХ КАЛЕНДАРЯХ

ДЛЯ

**XXX-ої КОНВЕНЦІЇ СУА, яка ВІДБУДЕТЬСЯ
23-26 ТРАВНЯ 2014 РОКУ
У ГОТЕЛІ «МАРРИОТТ» В ВАЙТ-ПЛЕЙНС,
НЬЮ ЙОРК**

Про місце проведення конвенції розповіла Віра Кушнір, вільна членка Екзекутиви СУА. Вона головуватиме у Конвенційному Комітеті, а Екзекутива СУА відповідатиме за планування і проведення цього заходу. Окружна Управа СУА Нью Йорк, її голова Галина Романишин та відділи округи з приємністю погодились очолити комітети; Екзекутива сподівається, що ця співпраця дозволить підготувати конвенцію, яку делегати та гості проведуть з приємністю та користю.

На Річному засіданні Головної Управи СУА були обговорені пляни на майбутнє референтур СУА та способи зміцнення округ. Важливою частиною нашої роботи цього року буде втілення усіх конструктивних пропозицій, які ми почули. Беззаперечно, що зміцнення існуючих відділів і збільшення членства залишатиметься пріоритетним завданням. Ми повинні прийняти, що кожна з нас відповідає за майбутнє СУА. Незважаючи на те, що ми всі маємо особисті обов'язки, ця відповідальність за майбутнє СУА не повинна бути тягарем! Ця відповідальність, радше, зможе принести нам розуміння того, звідки ми походимо, хто ми такі! І з гордістю ми повинні зробити все у наших силах, щоб поділитися цим з нашими сестрами, жінками українського походження.

Як і кожного року, в цю пору ми хотіли б нагадати нашим читачам, що березень – це місяць жіночої історії. Темою цього року є «Освіта для жінок – це розширення прав і можливостей жінок». Хоча сьогодні серед студентів американських коледжів більше жінок, ніж чоловіків, ця зміна є дуже недавнім явищем. За право навчатися у цій країні в різні роки невтомно боролися чимало жінок різного походження.

Також, з 4-го до 15-го березня в Організації Об'єднаних Націй проходить сесія Комісії зі статусу жінок. Головною темою 57-ої



Головна Управа СУА.

сесії є «Ліквідація і попередження всіх форм насильства щодо жінок і дівчаток». Кілька членів Екзекутиви СУА прийматимуть участь у цьому форумі, а також у його додаткових се-

сіях, і ми поділимося новинами та враженнями із цих сесій з нашими читачами в квітневому числі «Нашого життя».

*Ми щиро бажаємо Вам оновлення нації, здоров'я і любові у цей Великодній час!
Нехай Боже благословення буде з Вами і Вашою родиною!*

Веселих Великодніх свят!

UNWLA ENDOWMENT FUND for
WOMEN'S/GENDER STUDIES
 ТРИВАЛИЙ ФОНД СУА
ЖІНОЧИХ/ГЕНДЕРНИХ СТУДІЙ

In memory of **John Zeleny Jr.**, through Branch 3 in Phoenix, AZ

- \$100** - Peter & Christine Boyko
- \$50** - Mykhaylo Schubyn and Irena As I Am
- Raymond Badytskyj and Halyna Borkotniuk
- Nadia Taft and family
- Rose Boyko
- Natalie Zeleny
- \$30** - Irene & Marian Wanko
- 60 дол.** - В пам'ять **св. п. Романа Стахура** – чоловіка моєї шкільної товаришки Ірени Стахур.
Ольга Тритяк

Our sincere thanks to our contributors. Жертводавцям щиро дякуємо!

TO CONTRIBUTE TO THIS EFFORT, PLEASE MAKE YOUR CHECK PAYABLE TO
 "UNWLA" with the notation reading "UNWLA Endowment Fund at UCU"
 AND MAIL DIRECTLY TO UNWLA HEADQUARTERS 203 SECOND AVE, NY, NY 10003

СОЮЗ УКРАЇНОК В ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ МІЖ ДВОМА СВІТОВИМИ ВІЙНАМИ

(Погляд на його розвиток і діяльність)

Найвизначнішою жіночою організацією, яка постала в Галичині після 1-ої Світової війни був Союз Українок. Основи його були закладені ще в 1917 році, та не було організованого оформлення.

22 і 23 грудня в 1921 році у Львові відбувся З'їзд українських жінок, підготовчий комітет якого очолила Константина Малицька, громадська діячка, відома учителька і письменниця. Вона щойно рік раніше повернулася із сибірського заслання. З'їзд скликано з ініціативи жіночого гуртка Укр. Педагогічного Товариства ім. Ганни Барвінок. В комітет увійшли також: Олена Степанів, Мілена Рудницька, Олена Федак-Шепарович, Олена Січинська (мати Мирослава), Ольга Коринець – учителька і письменниця, мати нашої колишньої членки Марти Прийми.

Незважаючи на сувору зиму й непевну політичну ситуацію, на З'їзд прибуло 312 делегаток від різних жіночих організацій Галичини, Волині, Буковини, а також з Відня, Праги та Варшави.

На З'їзді панувало патріотичне піднесення. Жінки одностайно виступили за єдність усіх жіночих організацій без огляду на клясову й політичну приналежність. З'їзд наголосив на соборному характері українського жіночого руху. Про це свідчив і склад почесної ради, в яку ввійшли: Ольга Кобилянська, Софія Русова, Людмила Старицька-Черняхівська та Олена Степанів.

На таємному засіданні схвалено наступні резолюції: українське зорганізоване жіноцтво в Союзі Українок вважає основним незмінним політичним ідеалом українського народу – самостійну, соборну, народоправну (демократичну) державу зі столицею в Києві. Для досягнення цього ідеалу українське жіноцтво вважає незалежнення українського життя у всіх його ділянках та рішає взяти якнайактивнішу участь у громадському житті. Найголовнішим однак рішенням З'їзду було остаточне організаційне оформлення Союзу Українок з датою 23 грудня 1921 р. За первісним задумом Союз Українок мав об'єднати всіх українських жінок поза межами Радянського Со-

юзу. Проте польська адміністрація, яка вимагала реєстрації усіх організацій, дала дозвіл тільки на Галичину. Тому на Волині організація дістала назву Союз Українок Волині з осередком в Рівному.

На З'їзді вибрано Головну Управу, яка складалася з 5-ох членів: голови, двох заступниць, скарбника і секретарки. Крім того, управа мала 11 референтур: організаційну, культурно-освітню, народного мистецтва, молоді, сільських гуртків, господарсько-кооперативних справ, фінансів, здоров'я, зв'язків з українськими жіночими організаціями поза межами Галичини та зв'язків з міжнародними організаціями. Однак в 1928 р. за головування Мілени Рудницької впроваджено зміни в схемі Головної Управи. Замість 11 референтур створено 4: організаційну, освітню, громадську та господарську. Організаційна керувала працею відділів і гуртків. До освітньої належало влаштувати лекції, різноманітні курси, в програмах яких було українознавство, кооперація, народне мистецтво. Господарська співпрацювала з Союзом кооператив. Про успіхи Союзу Українок у економічній галузі свідчить те, що уже в 1923 році його господарський відділ був реорганізований в жіночу кооперативу «Українське мистецтво», завданням якого було сприяти розвитку й поширенню виробів народного мистецтва й пристосуванню до сучасного стилю життя. При ньому існувало також видавництво ілюстрованого журналу «Нова хата», довголітньою редакторкою якого була Лідія Бурачинська, яка пізніше на еміграції в Америці також була редактором «Нашого Життя» і провідною й визначною діячкою СУА. Журнал друкував зразки сучасного одягу, прикрашеного вишивкою, давав вказівки, як влаштувати свої помешкання в українському стилі тощо.

Союз Українок, об'єднавши жінок різних суспільних верств і розгорнувши багату діяльність, здобув собі прихильність не тільки жіноцтва, але й всієї української громади. Тут годиться підкреслити, що серед його членства переважали селянки. Масове постання сільських гуртків в 1926 р. відбулося великою мірою завдяки зусиллям Олени Кисілев-

ської. Від 1924 р. Олена Кисілевська видавала в Коломиї двотижневик «Жіноча доля», а кілька літ пізніше додаток до нього «Жіноча воля», присвячений хатньому господарству селянки. Матеріяли в журналах були написані дуже доступно й користувалися великою популярністю.

Союз Українок заохочував також своє членство вступати в інші громадські організації, як Просвіта, Рідна Школа, Товариство укр. захоронки, Товариство опіки над дітьми й молоддю», драматичні гуртки, спортові товариства...

Провідні діячки Союзу Українок – члени Головної Управи й управ відділів були переважно молоді одружені жінки у віці 25-30 років. Ось кілька імен: Олена Федак-Шепарович, Марія Білецька, Мілена Рудницька, Олена Степанів, Ірина Макух-Павликовська, Олена Охримович-Залізник, Ірина Пеленська, Марія Мудрик, Ірина Лунів, Константина Малицька, Олена Кисілевська. Більшість з них мали середню освіту, тільки деякі закінчили університет. Усі походили з родин громадських і політичних діячів.

Намагання прилучити до нього молодих дівчат не мало успіху.

На цьому З'їзді 1921 р. головою Союзу Українок вибрано Марію Білецьку, довголітню директорку першої української дівочої школи у Львові. В роках 1922-1923 її заступила Константина Малицька. Після неї головою була Олена Федак-Шепарович, з 1935 р. редакторка журналу «Жінка». За її каденції обов'язки касира виконувала Ольга Басараб, член Української Військової Організації (УВО). Її героїчна смерть в польській тюрмі 1924 р. збудила патріотичне піднесення серед українського жіноцтва. В 1927 році Союз Українок очолювала Марія Донцова, а в 1928 р. вибрано Мілену Рудницьку, яка займала цей пост протягом наступних одинадцять років аж до 1939 р.

Мілена Рудницька, безсумнівно, була однією з найвидатніших українських жінок нашої доби. Її внесок у громадське й політичне життя 20-их і 30-их років та заслуги перед українським жіночим рухом непереврені. Завдяки її енергії, надзвичайним організаційним здібностям, політичній зрілості, ораторським здібностям Рудницька вивела україн-

ський жіночий рух на державний і міжнародний рівень. Була вона однією з трьох делегатів до Ліги Націй, домагаючись (в січні 1931р.) розгляду порушень Польщею гарантій прав національних меншин взагалі, а терору й пацифікації зокрема. Другою великою акцією, в якій Мілена Рудницька брала активну участь, була допомога голодуючій Україні й намагання звернути увагу світу на голод. Справа голоду була піднесена перед

Міжнародним Червоним Хрестом. За 11 років головування Мілени Рудницької Союз Українок зріс до понад 100 тисяч членів, згуртованих у 70 філіях і 1,100 селянських гуртках.

Польський уряд, занепокоєний розвитком Союзу Українок, двічі забороняв його діяльність (в 1929 та 1938 рр.) та під тиском протестів заборона була скасована й Союз Українок проіснував аж до вибуху Другої Світової війни в 1939 році.

До заслуг Мілени Рудницької належить також зорганізування величавого Жіночого Конгресу, який відбувся 23-27 червня 1934 р. в Станиславові в 50-ту річницю перших жіночих зборів, скликаних Кобринською в

1884 р. також в Станиславові «Товариство руських женщин».

Тут слід підкреслити, що головою підготовчого комітету Конгресу була Євгенія Макарушка – мама нашої колишньої членки Ірини Пежанської.

На Конгрес з'їхалося понад 10 тисяч жінок і він став величною демонстрацією сили жіночого руху в Західній Україні.

Гаслом Конгресу Союзу Українок в 1934 р. в Україні було: «Наше минуле й наші завдання».

Гаслом XXV-ої Конвенції Союзу Українок Америки в 1999 р. в Чикаго було: «Славними слідами у XXI-ше століття».

І перші союзнянки, і союзнянки Америки, тобто ми, черпали сили з минулого, готуючись до праці для майбутнього. Щастя нам, Боже!

Ярослава Панчук.

Опрацювала на підставі книжки Марти Богачевської-Хом'як «Білим по білому: Жінки в громадському житті України (1884 – 1939)».

Найголовнішим рішенням З'їзду було остаточне організаційне оформлення Союзу Українок з датою 23 грудня 1921 р.

ВИСТАВКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО МИСТЕЦТВА У ВАЙТ РІДЖ, КОЛОРАДО



Куди б доля не закинула українську людину, за нею завжди мандрує великодня писанка, що своєю чарівністю викликає в людей подив. Примандрувала вона з шукачами кращої долі на обидва континенти Америки, а з повоєнними втікачами по всіх країнах світу. Писанка захоплює не тільки любителів мистецтва, але й пересічних людей, яких дивує метод розкрашування яєць, що стають подиву гідними красенями з різними візерунками.

Божою волею та обставинами талановита родина Фіглюсів, Богдана і Марійки з Чайковських з дітьми Ігорем та Одаркою, опинилася в США, поселившись в тоді ще невеликому містечку, що згодом злилося з Денвером. Протягом свого проживання біля підніжжя Скелястих гір родина здобула в мистецьких кругах Колорадо славу визначних мистців, обдарованих різновидними талантами. Талановита родина творить в різних жанрах народного мистецтва – образотворчому, керамічному, різьбярському, художній вишивці з різноманітним стилем стібків. Але чи не найбільшим досягненням в їхній творчості стали наші рідні чарівні писаночки-красуні. Родина знайомила небайдужих людей з Україною, українською культурою та історією.

За заслуги перед мистецькими колами Денверу «Колорадська рада художніх та загальнолюдських надбань» нагородила членів родини Фіглюсів найвищими званнями в ділянках мистецтва. Марія та Одарка, які є довголітніми членками 38-го Відділу СУА, беруть активну участь в громадському житті в Вайт Рідж, Денвері та його околицях. Влаштовують мистецькі виставки в музеях, бібліотеках, школах, демонструють розкрашування виставок, активні в церковній громаді. Нещодавно споруджено палац спорту у Віт-Рідж, який надається управою міста для товариських зустрічей громадян та влаштування різних виставок. В 2012 році управа міста попросила родину Фіглюсів прикрасити вітрини всередині будинку їх мистецькими творами, особливо чарівними писанками із наближенням Великодніх свят.

Коли відкриваються двері будинку-палацу, в очі впадають, освітлені яскравим світлом і прикрашені різними художніми творами, вітрини. Вгорі вітрини виставлені канделябр, що одночасно нагадує і плакучу вербу, і берізку, і заморожений водограй. На ньому висять різної величини та розпису писанки. Вони нагадують святкові біжутерійні прикраси, а в час Різдва – ялинкові прикраси.

Прийшли до нас писанки із сивої давнини, на що вказують знахідки із розкопок Трипільських поселень. Через тисячоліття йде до нас душевний зв'язок з давноминулим, стверджує живучість української нації.

На нижній полиці під висячими писанками рядочком вишикувалися-виструнчилися писанки від малесенької до яйця-великана, що стало мистецьким художнім шедевром. Адже поверхня струсового яйця не є гладенькою, як в інших птахів, то викликає подив та захоплення мисткинями, що володіють талантом, терпеливістю у створенні такого дива.

На третій полиці, вкритій злегка пофалдовою тканиною, неначе на двох горбочках, зображено дві сценки. На правому підвищенні розташувалися керамічні гуцульські музиканти, а внизу, в заглибині, вільно порозсідалися, наче матері з діточками, писанки з усієї України. На лівому горбочку, наче вслухаючись в троїсту гуцульську музику, «розсілася», мов на балконі, ще одна писанкова «публіка». А викінчує уявну сценку останньої полиці першої вітрини мініатюрна бабка зі встромленою свічечкою, полита білою склицею, посипана різнокольоровим мачком, маленькими писаночками.

Друга вітрина дещо відрізняється. На верхній полиці гордо пишуться своєю красою три глиняні посудини, розмальовані іншою методикою та візерунками, ніж писанки. З правої сторони стоїть чепурний глиняний куманець, поруч – великий круглий полумисок, а закінчується композиція глиняною «писанкою». Всі вони розмальовані рослинним орнаментом і нагадують гуцульські глиняні посудини для домашнього вжитку, крім глиняної писанки, як прикраси.

Нижче, властиво, на стіні висять два плякати, старанно виготовлені сином п. Марії Ігорем. Перший пояснює зацікавленим рисунки символів, що найчастіше зустрічаються під час виготовлення писанок, дається роз'яснювальний опис процесу розкрашування. Під лівобічним плякатом світлина знарядь для виготовлення писанок. Під знімкою на підкладках показано весь процес перетворення його руками мисткині на диво-писанку. З

правого боку – велика ваза, наповнена більшими писанками, а нижче в коробці, вкритій тканиною з торочками, відпочивають після кропіткої праці готові писаночки.

Третя вітрина красується трираменним дерев'яним свічником, прикрашений різьбленими дзвіночками, інкрустований різнобарвними кораликами. Підставка свічника також інкрустована. По боках свічника на вигнутих стояках висять дві писанки. Вони дещо більші від курячих, мабуть, виготовлені з яєць водоплавних птиць. Друга поличка, що під свічником, пишається різної величини писанками і вільно спадаючою серветкою роботи п. Марії. До серветки пригорнулася велика ваза, повна великих, знову не з курячих яєць, писанок. Посередині стоїть стрункий флякон вже з писанками середньої величини, а поруч ваза, наповнена маленькими писаночками. А вже внизу на легко приморщеній тканині, наче на спокійному плесі річки, красуються різновидні писанки. Їх в родині Фіглюсів протягом років назбиралось дуже багато, одна краща за другу. Вони репрезентують всю соборну Україну.

Четверта вітрина це – манекен з вишиваною буковинською сорочкою. На стіні старанно розмальований тризуб, стяг, під ним карта України. Стяг, що відзеркалює голубе українське небо, золоті лани дозрілої пшениці. Прекрасні барви, як сама українська земля. Подано найважливіші відомості про Україну. В правому кутку оперта на стіну стоїть видана в Австралії прекрасно оформлена книжка «Україна і українці». Перед нею великодний кошчок на вишитій скатертині. В ньому мініатюрна пасочка, декорована малесенькими прикрасами з тіста – це теж шедевр пекарського вміння.

Цією вітриною закінчується художня виставка, що на прохання численних відвідувачів тривала з початку березня до червня 2012 року.

Українці Колорадо пишуться досягненнями родини Фіглюсів, що творять не для своєї слави, а заради поширення серед американського суспільства відомостей про Україну та її культурних надбань.

Ігор Фіглюс.

«Наше життя» має нову електронну поштову скриньку!

Просимо надсилати ваші матеріали, питання та пропозиції або по-українськи, або по-англійськи на адресу:

unwlaourlife@gmail.com

Дякуємо!

Редакція «Нашого життя»

2013 UNWLA ANNUAL BOARD MEETING: FORGING THE FUTURE

by Lidia Bilous, 4th Vice-President for Public Relations

The Annual UNWLA Board Meeting was held on February 1-3, 2013, at the organization's New York Headquarters. It was attended by members of the Executive Committee, the Officers of the Standing Committees, the presidents of the Regional Councils and Liaison of Branches-at-Large as well as Honorary past President Iryna Kurowyckyj.

The meeting was convened by UNWLA President Marianna Zajac, who welcomed everyone and gave a short review of the events of the past year.

The annual reports reflected the diverse programs of the Branches, which support the continuing projects of the UNWLA, including:

- ✓ Partnership with Doctors Collaborating to Help Children and Shriners Hospital
- ✓ Financial aid to the pediatric burn unit at Hospital No.8 in Lviv
- ✓ Support of nursing homes in Ukraine by supplying wheelchairs, bedding, etc.
- ✓ Financial aid to *Babusy* (elderly women)
- ✓ Financial and other aid to orphans and orphanages
- ✓ Scholarships for continuing education to students in Ukraine and in the diaspora
- ✓ Continuing active and financial support of the Ukrainian Museum in New York
- ✓ Active membership in the World Federation of Ukrainian Women's Organizations
- ✓ Continuing efforts to increase and diversify the UNWLA membership

The main theme of the meeting emphasized in the reports and their discussion was the future of our organization. Everyone agreed that we need to be forward-thinking and form a strategic plan to serve as the blueprint guide in our work. From the reports of Roxolana Yarymovych and Oksana Dats, the future is here; the membership-at-large roster is growing and two new Branches have formed in New Jersey. Anna Macielinski is planning new branches which she has named "Cyber Branches." We are also connecting in the Digital Age. In the competitive world of publications, we have taken great strides to deliver our magazine in multiple formats to meet the diverse needs of our members. *Our Life* is now available online in a digitized format.

The platforms on which we are communicating our message are ever-changing. 2012 saw further use and development of our official web-

site by Web Master Zoriana Haftkowycz. Online social communities may be in our future.

Our future also depends on our financial growth. Treasurer Roma Shuhan reminded the Board that the UNWLA is facing financial hurdles due to the economic situation in the world. We must count on timely, 100% payment of Branch and Regional Council dues as well as look into other sources of income. The UNWLA is grateful for any financial support now and in the future.

The most visible new project in 2012 was the forming of an Endowment Fund by the UNWLA for a Lectureship in Women's Studies at the Ukrainian Catholic University in Lviv. The successful fundraising for this project showcased the incredible dedication of our members to the education of Ukrainian women leaders. The UNWLA has engaged Dr. Martha Kebalo to write the history of our organization in English. Dr. Kebalo was invited to speak to the board and shared her conception of the book and the progress made thus far.

As Lidia Bilous reported, the UNWLA remains committed to the advocacy of human rights in Ukraine as well as legal due process. Such activities as submitting letters to leaders in Ukraine and the United States and speaking to community groups regarding past and present events in Ukraine, such as the disregard for the legal rights of Yulia Tymoshenko and Yuriy Lutsenko, can help bring about change. As awareness spreads, advocacy strengthens.

In her closing remarks, UNWLA President Marianna Zajac noted that only together, as the diverse and powerful group of Ukrainian women dedicated to our organization, will we be successful. There is a remarkable reservoir of expertise and passion that resides in the hearts and minds of those in our organization and can make a big difference.

We are looking into a future of challenges. Let us look back and examine our organization's history—a history filled with dedication and hard work for the protection and preservation of our Ukrainian heritage, even in times of hardship—and apply these lessons to an unknown, exciting future. Let us treasure our organization, which brings together Ukrainian women from various professions, walks of life, generations and immigration waves, who are ready to volunteer their talents to carry out the mission and goals of the UNWLA.

Книга – номінант на здобуття Шевченківської премії 2013 року

Понад 90 років ім'я Михайла Омеляновича Гаврилка було невідомим навіть на його рідній Полтавщині. Повернення з небуття відбулося завдяки презентаціям у Полтаві монографії «Михайло Гаврилко: і стеклом, і шаблею», автором якої є найавторитетніший дослідник Визвольних змагань 1914 – 1920 рр., президент історичного клубу «Холодний Яр» Роман Коваль.

Ця книга представлена на здобуття Національної премії ім. Тараса Шевченка цього року.

З цієї нагоди у Києві відбувся творчий вечір відомого письменника Р. Коваля. Атмосферу того вечора змалював народний депутат України Олесь Доній. «Давно не бачив такого аншлагу (переповнена зала)! – сказав він. – Можете уявити, навіть Степана Хмару не хотіли впускати! Вечір пройшов у кращих традиціях вісімдесятих – в залі панувала атмосфера братерства і патріотизму...».

У вступному слові ведучий вечора письменник Василь Шкляр сказав: «Роман Коваль – фанат однієї теми, однієї вірності... Від книжки до книжки – ось уже понад десятиріччя він із винятковою наполегливістю оголює перед нами правду про українсько-російську війну 1917 – 1920-х років. Проліває світло на одну з найдраматичніших сторінок вітчизняної історії, яку прагматично-обачні дослідники досі якщо не перебріхують, то про всяк випадок оминають десятою дорогою. Я мав не одну нагоду спостерігати за Романом Ковалем. Бачив, як він уперто шукає давно прогололених гайдамацьких слідів Цвітковського, Гризла, Босого, Голого, Темного... Тепер він нам повернув Михайла Гаврилка».

Заслужений журналіст України Емма Бабчук висловила переконання, що «Роман Коваль стає вістовим історії, зв'язківцем між поколіннями борців за волю України і нами, сьогоднішніми, та й прийдешніми також».

Народний депутат України, заступник ВО «Свобода» Юрко Сиротюк сказав: «Книги Романа Коваля, які вже давно стали народними, варті найвищих відзначень, передусім Шевченківської премії. Вони не тільки відновлюють історичну пам'ять, а кличуть до боротьби проти будь-якої несправедливості й неправди».

То хто ж такий Михайло Гаврилко?



Зліва: Василь Шкляр і Роман Коваль.

Світлина Євгена Коваля.

Сам номінант на Шевченківську премію про нього сказав так: «Попри значний мистецький спадок і заслуги в боротьбі за волю України у часи СРСР на це ім'я було накладене табу. Ім'я видатного митця-воїна залишалося «широко невідоме» навіть впродовж незалежності. Боротьбу за повернення цього славного імені я почав у лютому 2009 р. на презентації 11-го видання «Холодного Яру» Юрія Горліса-Горського в Києві. Того вечора присутні вперше довідалися про полтавського козака Гаврилка».

Народився М. Гаврилко – видатний український скульптор, художник, поет і вояк – 1882 року на Козацьких Хуторах поблизу Рунівщини під Полтавою у багатодітній родині. Тут чимало жовтої й червоної глини, придатної для гончарства. Своїх перших коників та півників Михайлик ліпив із цієї глини.

А після закінчення школи М. Гаврилко навчався у Миргородському художньо-промисловому училищі. Відтак у Петербурзі, де брав участь у студентських заворушеннях 1905 року. Кілька разів його заарештовували. Через Скандинавію утік і добрався до Західної України, яка на той час була під Австро-Угорщиною.

Талановитий мистець трічі побував в Болехові, бував у Наталії Кобринської. Письменниця вітала полтавського козака у себе вдома. Розгледівши неабиякий його талант, дала йому стипендію для навчання в Королівській художній академії у Кракові. Згодом «східняка» підтримав Андрей Шептицький.

Здібний мистець брав участь у чотирьох конкурсах на найкращий пам'ятник Тарасові Шевченку в Києві. Кобзаря він увічнив у погруддях, пам'ятниках, барельєфах, горельєфах, портретах, плакетках, медальйонах та у слові. В хаті Н. Кобринської стояв великий бюст Т. Шевченка роботи М. Гаврилка – подарунок скульптора.

У Кракові Михайло познайомився з Оленою Гордієвською з давнього козацького священичого роду, який дав світові Соломію Крушельницьку та Богдана Лепкого. Вона студіювала малярство. Молоді люди побралися. Велике було кохання!

Під час Першої світової війни М. Гаврилко став одним з організаторів війська – Українських Січових Стрільців та Сірої дивізії Армії УНР. Брав участь у боях під Лисовичами, Болеховом... У 1915 – 1916 роках він разом з однодумцями відкрив на Волині понад 150 перших українських шкіл.

Не міг український патріот відсиджуватися в Західній Україні після Жовтневого перевороту. Михайло Гаврилко залишає у Львові дружину й дочку Надію, якій виповнився лише рік, і поїхав на Велику Україну. Тут став хорунжим Армії УНР. На початку 1920 року він створив повстанський загін, який сміливо орудував на Полтавщині проти червоного терору. У жовтні того ж року М. Гаврилка начебто видав ЧК його найкращий друг. Червоноармійці кату-

вали отамана, а згодом спалили живцем у топці паровоза на станції Полтава.

Олена ж чекала на свого Михайла 47 років...

В 37 років перший творець Шевченкіани, отой великий талант, якому підкорявся і стек, і олівець, отой козак із шаблею, що мав повернутися до рідного дому, перемігши москаля, не повинен був загинути. Мав жити і творити. Але згорів... Чи не та іскра з вогню мала когось збудити? Чи не та іскра впала в серце Романа Ковалю? Якби так думав кожен українець, як Р. Коваль, якби... ми б...

5 вересня 2012 року Михайлові Гаврилку виповнилося 130 років. До ювілею національного героя України вийшло друге доповнене видання книги Романа Ковалю «Михайло Гаврилко: і стеком, і шаблею». За мотивами цього історичного нариса створено двосерійний документальний фільм «Стеком і шаблею». У січні та лютому 2013 року презентації цього фільму з великим успіхом від-

булися у Києві, Рівне, Львові. Ще восени 2012 року в Полтаві посаджено парк ім. Михайла Гаврилка.

Вшануймо гідно пам'ять українського мистця та борця за волю України!

Лариса Дармохвал,
голова Союзу Українок Болехівщини,
Україна.

«Книги Романа Ковалю [...] не тільки відновлюють історичну правду, а кличуть до боротьби проти будь-якої несправедливості й неправди».

ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ «НАШЕ ЖИТТЯ»

170 дол. – в пам'ять **бл. п. Ярослави Лучечко** членки 83-го Відділу СУА склали: по 50 дол. Галина і Ярослав Оберішин, Люба і Павло Михалевичі, Лідія Закревська; 20 дол. – Лідія і Ярослав Черник. Родині складаємо найщиріші співчуття.

120 дол. – замість квітів на могилу **бл. п. Ксені Петриги** склали членки 81-го Відділу СУА: по 25 дол. – каса 81-го Відділу СУА, Мар'яна Лісківська, Любомира Федорко, донька Л.ММ. Оріяна; 20 дол. – Олена Пап'ж.

100 дол. – замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Ярослави Лучечко.**

83-й Відділ СУА в Нью Йорку.

50 дол. – Ірена Куницька.

\$50 – in memory of **Eugenia Lokot Kowalsky**. Branch 14 of Atlanta, Georgia extend condolences to the family of Nina Olney regarding the passing of her mother. Nina and her mother are long-time members of UNWLA and are passionate supporters of Ukrainian causes. Please remember Eugenia in your prayers.

Kathleen Perzik Tice, President Branch 14.

50 дол. – у світлу пам'ять **Богдана Чаплинського**, приятеля членки Оксани Стеранки.

86-ий Відділ СУА в Ньюарку, Н. Дж.

25 дол. – Ірена Забитко.

Щиро дякуємо всім жертводавцям!

СИМВОЛІКА УКРАЇНСЬКОЇ ПАСКИ

Споконвіку українці шанували хліб і вчили цього своїх дітей та внуків. Коли упала нехотючи з хліба кришечка, батьки вчили дитину: «Підійми її і поцілуй, а відтак візьми у ротик, аби тебе злидні не їли, голоду не знав, бубки по тілі не робились». Хліб для них був святий. Навіть у нашій молитві є слова: «Хліб наш насущний дай нам сьогодні...», якими звертаємося до Всевишнього.

Паска – це весняний обрядовий хліб, який випікають на Великдень. Тісто, аби воно було дуже смачне, розчиняють на яйцях, сметані, цукрі, маслі. Як зауважив етнограф Володимир Шухевич у своїй монографії «Гуцульщина», коли гуцулка замісить тісто, то рідким тістом мастить хрести під сволюком, над дверима, образами, вікнами. Після того виробляє паску так, що з однієї частини тіста робить великий хліб, а з другої – хрести, якими накриває той хліб навхрест, а поверх хрестів, де вони перехрещуються, кладе так звану «ружу». На Харківщині, Чернігівщині, Полтавщині та навіть у Космачі на Гуцульщині «ружу» називають «шишкою», бо тонку смужку тіста, яка з верхнього боку має зубчики, господиня завиває у формі спіралі в невелику шишку, яку вона закріплює посереді паски саме там, де перехрещується хрест.

Символ хреста на українських пасках є святим знаком покути, яким наша церква усе починає, благословляє та освячує. Слід підкреслити, що паску, як кожен вид українського хліба, наші предки випікали обов'язково круглої форми, подібно до сонця, бо хліб і сонце – то два найважливіші крила, на яких тримається людське життя. Коли паска була в печі, не можна було відчиняти дверей, бо паска «сіла» б. Не можна було в хаті лежати, бо паска потрїскала б. Не можна було розмовляти, бо паска була б глевка. Коли гуцулка саджала у піч паску, то газда, який дивився знадвору в той час у вікно, стріляв з пістоля,

щоб сповістити усім, що в нього печеться паска й нікому не вільно заходити до його гражди.

Ще одним символом української паски є маленькі півники, качечки, голуби, жайворонки з тіста. Птиці символізують чесноти святих, їхню вільність від земних дібр та їхнє вознесення до Бога. Найбільш поширеним символом на Слобожанщині, а також на Гуцульщині є сонце, яке роблять розтачуванням смуги тіста, з одного боку насікаючи зубці. Відтак цією стрічкою обвивають на пасці хрести, квіти, пташки. В той спосіб утворюється велике коло, з якого назовні виступають зубчики, символізуючи промені сонця. Сонце у віруванні наших предків є знаком центру й підставою небесних просторів, знаком світла і тепла.

У багатьох селах господиня перед тим, як випікати паску, повинна була помити й прибрати хату, вдягнути чисту сорочку, до роботи приступити з чистими думками, у веселому настрої. Деякі господині з випіканням пасок пов'язують свою долю, чи долю своїх рідних. Задумували паску на кожного члена родини й за зовнішнім виглядом паски визначали його майбутнє.

Свято Воскресіння Ісуса Христа – це найголовніша подія у житті як кожного християнина, так і в кожного, хто шанує традиції предків. У народній свідомості Воскресіння означало оновлення, дарувало віру у припинення бід, у перемогу життя і світла. У день Божого Воскресіння ми ніби самі воскресемо для кращого – для добра й вдячності, для надії та любови, для віри й гармонії.

Дай Боже зберегти все це у собі та передати своїм нащадкам.

*Опрацювала Ярослава Панчук,
культ-освітня референтка 74-го Відділу СУА.*

УВАГА! НОВА РУБРИКА

В попередньому числі «Нашого життя» з'явилася перша стаття в новій рубриці нашого журналу «Історія однієї фотографії». Запрошуємо наших читачів долучитися до збереження та популяризації історії української культури в такій формі і надсилати до редакції цікаві давні світлини з розповіддю про те, хто на них зображений. Найцікавіші світлини будуть надруковані в новій рубриці в майбутніх числах журналу.

Редакція



To our new members - Welcome!



DETROIT REGIONAL COUNCIL

76 NATALIYA SHMORON

CENTRAL NEW YORK REGIONAL COUNCIL

34 OKSANA LUPE

95 MARY PANCHYSHYN

NEW JERSEY REGIONAL COUNCIL

86 CHRISTINE BONACORSA

131 OLHA BAS

131 OLEKSANDRA KOZAK

131 LYUDMYLA KURYLKO

131 OLHA PANKIV

NEW YORK REGIONAL COUNCIL

113 PATRICIA BODNAR MC GARRIGLE

OHIO REGIONAL COUNCIL

12 MARIA POCZTAR

PHILADELPHIA REGIONAL COUNCIL

91 LILIA KOZICKY

91 IRENA LABENSKY

88 MARIA PROCIUK

BRANCHES-AT-LARGE

3 LUBA PYLYPEC

124 CLAUDIA KORSUN

124 VOLODYMYRA KUZIW

124 LYUDMYLA MOSIJCZUK

MEMBERS-AT-LARGE

CHRYZANTA HENTISZ

Thank You to *The Night Sky* Readers

by Maria Sutton

“Those who cannot remember the past are condemned to repeat it.”

– George Santayana

Life is full of surprises. Just when we think we know the expected outcome of something, we experience a pleasant, heartwarming surprise. That’s what happened to me when *Our Life* published the article about *The Night Sky*, the memoir of my 43-year journey to find my lost family. To honor my Mother’s memory, and to help young Ukrainian girls have a chance at a better life, I offered a donation of 50% of the sales proceeds to the Ukrainian National Women’s League of America Scholarship Fund.

Within a few days after the publication of the article, my mailbox began filling up with orders for the book. Not only did I receive many requests for *The Night Sky*; I was also delightfully astonished by the many purchasers who sent beautiful letters, books, poetry, and email messages stating how much they had enjoyed the story. Below are just a few excerpts from what some readers wrote:

“Words...conversations...dialogues—we encounter them daily; they rendezvous by design and by accident, literally and figuratively. Nonetheless, when thirteen-year-old Maria overheard a conversation in Colorado on that fateful Fourth of July in 1961, she had no inkling that it would have such profound implications and repercussions not only on her life and on the lives of hundreds of her family members scattered over two continents, but also on the lives of the many strangers who would read her memoir decades later.” – **Yaroslava Benko “Mandrivnyk”**

“I have finished your book and I am very impressed. It represents quite an effort on your part, with both happy and unhappy results. Your description of Ukraine, especially Lviv, reminds me of my childhood. We lived in Lviv, but we also visited nearby farms owned by our relatives, as well as resort areas in the Carpathians. I remember going to the St. George Cathedral on Sundays, and to the local school (first and second grades). I am very happy that you wrote this book.” – **George Halushynsky**

Readers wishing to write a review may do so on the Goodreads, Amazon, and Barnes & Noble websites. Just search for “Maria Sutton *The Night Sky*” and follow the links to add your comments about the book. A mention of the UNWLA Scholarship Fund would give added attention to this worthy cause.

I would like to extend a heartfelt “thank you” to the following people for purchasing *The Night Sky* and for their contribution to the UNWLA Scholarship Fund:

Ola Movchan Novak
Larysa Martyniuk
Oleksandra Tkachenko

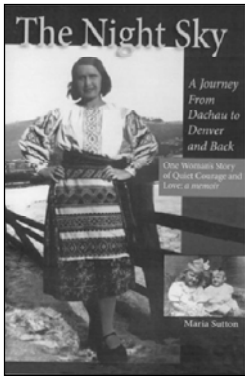
Dmitro
Tania Gajecky
Julianne Shepelavy

Julianne Shepelavy
Irena Slywkanycz
Martha Jovanovic

Bohdan Duchnycz
Tatiana Paslawsky
Anna Pokora
Lubomyra Boyko
Marie Durbak
Anna Pyszczymuka
Nadia Deychakiwsky
George D. Halushynsky
Natalia Sygida
Ksenia Luchkowsko

Olga Karmazyn
E. Teri Allen
Mary Pollock
Misty Van Meggelen
Irene Pysariw Romanelli
Marina Dubrova
Catherine J. Shaw
Natalie Feduschak
Lolita Kokoylo Clouser
Maria Groll

Kristina Efimenko
Mary Zazulynech
Nadja Myronenko
Nancy Hollinger
Maria Groll
Kristina Efimenko
Orest Poliszczuk
Helena Schultz
Anna Makuch

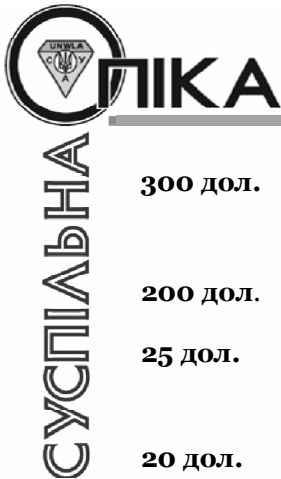


The Night Sky is a riveting story about a family torn apart by the events of World War II. As Maria travels between the past and the present in Ukraine, Poland, and Germany, she learns the family secrets of quiet courage and a mother's love.

To purchase a signed copy of **The Night Sky**, please send your return address and check in the amount of **\$23.67** to:

Maria Sutton
85 South Lupine Street, Golden, CO 80401

A donation of **\$10** will be made to the UNWLA Scholarship Fund for each purchase.



300 дол. Надя Цвях

ФОНД ДОПОМОГИ СИРОТАМ В УКРАЇНІ

200 дол. У річницю відходу у Вічність бл.п. д-р **Лідії Дерейко** зі Львова .

Онуки Оксана і Тарас Бабич

25 дол. д-р Олена Сацюк.

ФОНД ДОПОМОГИ БАБУСЯМ

20 дол. д-р Олена Сацюк.

З вдячністю і пошаною, Ірина Рудик, референтка СО СУА.



AID for IHOR LAKATOSH

\$163 Junior League of St. Andrew Ukrainian Orthodox Church of Boston.

UNWLA Social Welfare Fund (Lakatosh) 203 2nd AVENUE New York, NY 10003

ЗАГАЛЬНИЙ ДАТОК

79 дол. Дарія Федорів.

НАША ОБКЛАДИНКА

Тетяна Гаєцька народилась в Австрії, в українському таборі Ді-Пі. У США живе з 1950 року. Вихована в українській патріотичній родині д-ра Теодосія і Ростислави Гаєцьких, вважає своїм життєвим обов'язком підтримувати Україну та передати любов до рідної мови, пісні та звичаїв своїм дітям і внукам.

Маючи вроджений талант до малювання, Тетяна в семирічному віці почала вчитися в мистецькій студії Петра Зінченка в Чикаго, а з десяти років почала вести курси писання писанок в Пласті. В юності ілюструвала пластовий журнал «Готуйсь».

Здобула диплом бакалавра з мистецтва та мов в університеті в Міннесоті, а в 1977 році — диплом магістра зі слов'янських мов і літератур в Гарвардському Університеті. Працювала перекладачем і редактором в Українському Науковому Інституті Гарвардського Університету, викладала курс української мови в літній школі УНІГУ.

У 1979 році Т. Гаєцька стає редактором видавництва «Українська Академічна Преса» в Денвері, штат Колорадо, де поміж редакторською працею ілюструє обкладинки книжок.

З 1980 року — активна членка 38-го Відділу СУА ім. Олени Степанів у Денвері. 1988 року, як заступниця голови, організує велику виставку «Спадщина мистецтва — Українці в Колорадо».

У 1991 році, викладаючи українську мову в Міжнародній Школі Україністики при Академії Наук України в Києві, мисткиня оформляє приватну виставку портретів олівцем та пастеллю.

Тематика мистецтва Тетяни суцільно українська: історичні та народні постаті, малий Шевченко, релігійні праці, писанки, стилізовані квіти та твори, натхненні піснею. На початку 1990-их років мисткиня створює власну техніку — акрилик на дереві: на пресованому дереві електричною пилюкою вирізуються малюнки, а потім розмальовуються акриліком та покриваються лаком.

Твори Т. Гаєцької експонуються на численних виставках в США. В 1994 році мисткиня отримала золоту медаль за твір «Великодній ранок» на Фестивалі «Писанка» в місті Вегревіл, що в Канаді, а в 1995 році з великим успіхом відбулася її масштабна виставка в Державному Музеї Літератури в Києві. В 1996 році Українська Всесвітня Координаційна Рада видрукувала в Києві серію з 16-ти листівок з репродукціями праць мисткині.

Тетяна також дуже активно працює при Церкві Преображення ГНІХ в Денвері, дирижує хором, готує концерти, співає в жіночому вокальному ансамблі «Маки», часто буває в Україні. В домі Т. Гаєцької, що перетворився на музей українського мистецтва, можна побачити щедрий світ фантазії і любови, мудрости і жаги творення.

OUR COVER ARTIST

Tatianna Gajecky was born in a Ukrainian Displaced Persons (DP) Camp in Austria, but she has lived in the United States since 1950. Raised in a very patriotic Ukrainian family (daughter of Prof. Theodosius and Rostyslaw Gajecky), she feels it is her lifelong duty to support Ukraine and to pass on the love for her native language, songs and customs to her children and grandchildren.

Tania began studying art at the age of seven with Peter Zinchenko at his art school in Chicago, IL, and at the age of ten, she was teaching how to make Ukrainian Easter eggs in Plast. As a teenager, she illustrated many issues of the Plast magazine *Hotuys*.

Tatianna received her BA in language and art from a college in Minnesota and her MA in Slavic Languages and Literatures from Harvard University in 1977. She worked as Translator and Editor at the Harvard Ukrainian Research Institute and taught Advanced Ukrainian at Harvard's Summer School.

In 1979, T. Gajecky became the Editor of Ukrainian Academic Press in Denver, CO. Besides her editorial tasks, she designed book covers and created brochures.

Since 1980, she has been a very active member of UNWLA Branch 38 in Denver. In 1988, as Branch Vice-President, she organized a large art exhibit "A Legacy of Art—Ukrainians in Colorado."

While teaching Ukrainian at the International School of Ukrainian Studies (National Academy of Sciences) in Kyiv in 1991, Ms. Gajecky had a private exhibition of her pencil and pastel portraits.

The subject matter of Tatianna's art is all Ukrainian: historical figures and folk heroes, young Shevchenko, religious works, pysanky, stylized flowers, as well as works inspired by songs. In the early 1990s, the artist created her own technique, which she calls "acrylic-on-wood." She draws her design on primed pressed wood, cuts it out with a scroll saw, then paints it with acrylic, and finishes it with a lacquer coating.

The artist's works have been exhibited in many shows in the US. In 1994, she received a gold medal for her work "Easter Morning" at the Pysanka Festival in Vegreville, Canada. In 1995, she had a comprehensive solo exhibit at the National Museum of Literature in Kyiv, featuring her acrylics-on-wood, portraits, pastels, watercolors, marketry, wooden Christmas ornaments, photography and greeting cards.

Ms. Gajecky has been actively working for the Transfiguration Ukrainian Catholic Church in Denver, directing the choir and organizing concerts. She also directs and sings in a women's vocal ensemble, "Maky," and often spends time in Ukraine. In her home, which has become a veritable museum of Ukrainian art, one can see an abundant world of fantasy and love, wisdom and passion for creativity.

Sharing



NEWS & VIEWS...

Marianna Zajac, UNWLA President

“We are all Ukrainian women regardless of the language we speak, Ukrainian or English, and regardless of the “wave” with which we came here—let’s unite and work together to keep the UNWLA going.” These were the words, uttered with great emotion by the President of the Regional Council of New Jersey, Oksana Dats, when she addressed the National Board during its Annual Meeting on February 1-3, 2013. The perspective of Ms. Dats has already given the impetus for the creation of two new branches in New Jersey, and a third one is being actively planned. This is the attitude all of us should have as we look into the future.

As I stood in front of our National Board, welcoming them to our Annual Board Meeting (postponed to February 2013 from November 2012 due to Storm Sandy), and looked around the conference tables, it became clear to me how diverse our Board had become in the recent past. Today’s Board is comprised of individuals who had already dedicated decades to this organization and also those who have become active only in the past ten years; individuals who are extremely well versed in the by-laws and protocol of the UNWLA because of their years of activity and those who are still eagerly learning; individuals who came to this country after World War II, those who were born in the United States, and those who immigrated to the US in the past 20 years; those who speak only Ukrainian, or a combination of both, and those who feel comfortable speaking only in English; those who are computer and/or teleconference savvy and comfortable with these technologies and those who prefer face-to-face communication. This makeup also reflects our organizational landscape nationwide. The diversity certainly enriches our organization. It is our duty to ensure that these different personal backgrounds and viewpoints, instead of causing friction, are nurtured and steered towards mutually beneficial results. Our goal is to be proactive and build on each of our strengths while understanding our differences—but always working together for the future of our organization.

Lively and healthy discussions surrounded the detailed reporting of each Board member.

(Please see highlights of the weekend meeting written by the fourth Vice-President Lidia Bilous on page 8.) Among the motions requiring Board approval, one important vote was taken—on the date and location of the next Convention, the UNWLA’s XXX Convention. We invite our readers to

SAVE THE DATE

for

THE XXX UNWLA CONVENTION

which WILL BE HELD

ON MAY 23–26, 2014,

AT THE MARRIOTT HOTEL IN WHITE PLAINS,
NEW YORK

The Convention location was announced by Member-at-Large Vera Kushnir. She will be chairing the Convention Committee, and the Executive Committee will be responsible for Convention planning and execution. The Regional Council of New York, its President Halyna Romanyshyn, and the branches of the Council have graciously agreed to chair individual committees; the Executive Board looks forward to working with them to ensure that the Convention is an enjoyable yet productive gathering of delegates and guests.

The Board meeting focused on the future plans of the standing committees and the strengthening of the Regional Councils. Embracing all constructive suggestions for the future will be an important component of the next year’s work. Naturally, strengthening existing branches and increasing membership will remain a priority. We must accept that each of us is responsible for the future of the UNWLA. Despite the fact that all of us have personal duties and obligations, our responsibility for the UNWLA future should not be a burden! Rather, this responsibility will help us realize where we come from and who we are. With pride for our organization, we should do everything we can to share this understanding with our sisters—that is, with women of Ukrainian descent.

As we do every year, we’d like to remind our readership that March is women’s history month. This year’s theme is “Women’s Education – Women’s Empowerment.” Although women now outnumber men in American colleges nationwide, the reversal of the gender gap is a very recent phenomenon. The struggle to learn was a valiant fight waged by many tenacious women—across years and across communities—in the United States. During this month, the Commission on the Status of Women will hold its 57th

session at the United Nations from the 4th to the 15th. The priority theme of this 57th session is the “Elimination and prevention of all forms of violence against women and girls.” Several members

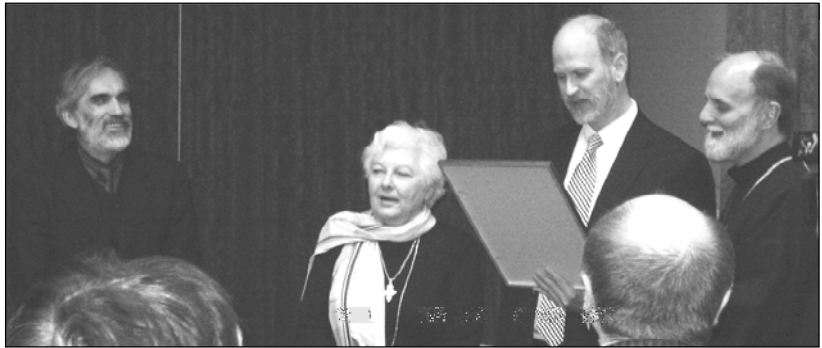
of the Board will be participating in the CSW forum as well as its side panels, and we look forward to updating our readers on the results of these sessions in the April issue of *Our Life*.

***May you find the renewal of hope, health, love and the spirit of God.
Happy Easter to you and your families!***

On February 15, 2013, the Ukrainian Catholic University in Lviv conferred the title of Doctor Honoris Causa on Honorary UNWLA Member, Dr. Martha Bohachevsky-Chomiak.

The UNWLA National Board proudly congratulates Dr. Bohachevsky-Chomiak!

Dr. Martha Bohachevsky-Chomiak receives an honorary doctorate from the Ukrainian Catholic University in Lviv. L-R: Prof. Yaroslav Hrytsak, Dr. Martha Bohachevsky-Chomiak, Jeffrey Wills, and Bishop Borys Gudziak



OUR DOCTORATE

The old Feast Day of Visitation—when the Virgin went to meet her cousin Elizabeth and the Baby Jesus stirred in her womb—in Ukrainian folklore used to serve as a marker for predicting when spring would come. Winter and Spring met on Visitation, that day determining which of the seasons is winning. Today, in the media culture in Ukraine a badger in Kharkiv serves that function, and even our Pennsylvanian groundhog gets more coverage than this Feast Day. On the other hand, St. Valentine, a part of whose holy relics rest in picturesque but slightly tatty Sambir, gained almost as much public recognition among the non-religious Ukrainian population as Christmas and Easter.

Maybe this was one of the reasons that the Ukrainian Catholic University chose the Feast Day of Visitation, February 15, as their Faculty Day.

Faculty Day is what it says it is: students are off for the Feast Day, and the faculty gather to analyze their work, the departments introduce new hires, new business is discussed, and whatever formal documents need be signed are signed. This year the event was more public. Bishop Borys Gudziak, the outgoing Rector, who now has taken on the post of President, as the Ordinary for Ukrainian Catholics in France, the Netherlands and Belgium, now resides in Paris. The celebration of the Liturgy in the newly decorated University Chapel was therefore a particularly festive occasion. The golden vestments of the assisting clergy challenged the gray damp of Lviv winter. The congregation, led by a quintet of robust clerics, tried to sing away the freezing pellets that fell on the icy pot-holes as if farina falling from the sky.

For me it was also a very special morning. I had just finished a series of lectures under the auspices of the UNWLA Lectureship in Women’s Studies. Student and community interest in the topics was palpable; even some faculty showed up to listen—a minor miracle in our profession. Recognition of this interest was very gratifying, especially since I had nothing to do with the actual set-up of this program. Bishop Borys thanked us for our support.

That afternoon UCU conferred its second honorary doctorate. The first honorary doctor of UCU, two years ago, was Bishop Vasyl Velychkovsky, the last metropolitan of the Ukrainian Catacomb Church. Mine was the second one.

I accepted it on behalf of all of us who through the years combined our careers with community work, who tried to foster academic freedom, who sought to actively live the principles of our faith and did not lose ourselves in the process.

And, yes, I had tears in my eyes. And plain old gratitude in my heart.

Martha Bohachevsky-Chomiak, *Doctor Honoris Causa*, Ukrainian Catholic University

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ 53-ГО ВІДДІЛУ СУА, ОКРУГА ДЕТРОЙТ



Зліва, сидять:

*Марта Йованович, Люба Ле
Пейдж, Галя Палмер, Оля
Новак, Маруся Лісовська.*

*Стоять: Стефанія Балонія,
Софія Савка, Анет Стадник,
Маруся Миколенко, Ліда
Пакула, Леся Фльорчук.*

*Відсутні: Оріся Білоскурська,
Даєна Йова, Галя Ониськів,
Христя Панасюк, Леся Пинелі,
Марія Півторак, Христя
Стебенз, Ліля Строч,
Наталка Запотна, Софійка
Кошів.*

Загальні збори 53-го Відділу СУА у Ворені відбулися 13 грудня 2012 року в домівці СУА разом з різдвяним «пат-лак» буфетом, який відбувся дев'ятий рік підряд.

На зборах була присутня голова Округної Управи СУА Детройт Лідія Яхницька, яка разом з членками відділу слухала річні звіти нашої управи.

Нову управу 53-го Відділу СУА вибрано у такому складі: Галина Палмер – голова відділу; Оля Новак – заступниця голови; Люба Ле Пейдж – протоколярна секретарка; Леся Фльорчук – кореспонденційна секретарка; Софія Кошів – скарбник.

Референтки: Маруся Миколенко – організаційна; Анет Стадник – культурно-освітня та суспільної опіки; Ліда Пакула – пресова

та архівар; Христя Панасюк і Маруся Півторак – програмові; Леся Пинелі – господарська.

Членки відділу ділилися думками щодо відзначення 40-літнього ювілею нашого відділу, який припадає цього року.

Після виборів нової управи пані Ліда Яхницька від імені Округної Управи Детройту подякувала всім членкам відділу за віддану працю для СУА як у відділі, так і в Округній Управі, а також побажала дальших успіхів у всіх ділянках праці, як рівнож веселих свят і запросила до спільного святкування і коляди разом з іншими відділами СУА.

Закінчились загальні збори відділу смачним буфетом, приємними розмовами та спільною знімкою для архіву відділу.

*Ліда Пакула,
пресова референтка 53-го Відділу СУА.*

ДО УВАГИ МИСТЦІВ І ШАНУВАЛЬНИКІВ МИСТЕЦТВА!

Редакція журналу приймає фотографії доброї резолюції (у форматі JPG) з праць мистців українського походження, котрі будь-коли малювали або виставляли свої праці в США, для розміщення на обкладинці «Нашого життя».

Просимо надсилати Ваші пропозиції та фото електронною поштою до редакції «Нашого життя» (unwlaourlife@gmail.com) та до нашого мистецького координатора Уляни Зінич (uzinych@comcast.net).

BRANCH 98 HOLDS ANNUAL MEETING



Sitting L-R: Nadia Jaworiw, Olga Trytyak, Viki Mishchenko; standing L-R: Orysia Jacus, Irene Krawczuk, Maria Polanskyj, Anna Krawczuk, Maria Ilczenko, Elizabeth Barna.

UNWLA Branch 98 of Holmdel/Middletown, NJ, started the New Year with its annual meeting on January 23, 2013. The branch was honored to have Olga Trytyak, who has served the UNWLA in multiple roles over many years and has the present title of Honorary Member, preside over the meeting.

The agenda included the reporting of the past year's activities by the officers and committee chairs, as well as the biennial election of officers. Elected for another two-year term were Victoria Mishchenko, President, Elizabeth Barna, Vice-President, Orysia Jacus, Treasurer, and Irene Krawczuk, Secretary. Committee chairs included Nadia Jaworiw, Scholarship, Maria Ilczenko & Maria Polanskyj, Auditing, and Luba Bilowchtchuk, Social Welfare.

Notable events of 2012 included the addition of two new members to the branch as well as fundraising for the Scholarship Program with a festive Stella Dot jewelry event. Both activities were highlighted in separate articles in *Our Life* during the year. Member Maria Polanskyj (National Scholarship Committee Chair) thanked branch members Luba Bilowchtchuk (Branch Chair), Nadia Jaworiw, Orysia Jacus, Anna Krawczuk, and Victoria Mischenko, who have continued to volunteer many hours of service to maintain the success of this worthwhile program. Our branch alone, through renewals of sponsorships, donations, and fundraising, was able to award 38 scholarships, totaling \$10,460.00 during 2012. We are proud to announce that 2012 has been our most successful year thus far.

Branch 98 enjoyed festivities during 2012 by hosting its annual picnic at the home of Jurij

and Orysia Jacus and its Christmas Party at the home of Stan and Halyna Jakobowycz. Member birthdays were another cause for celebration; our tradition includes closing meetings with a tasty dessert and singing "Happy Birthday" and "Mnohaya Lita."

In closing the annual meeting, the branch was able to honor the Presiding President, Olga Trytyak, in this very same way. So, thanks and congratulations went out to Mrs. Trytyak on the celebration of her 90th birthday! A delicious cake was enjoyed by all.

*Irene Krawczuk,
Branch 98 Secretary*



Nadia Jaworiw and Olga Trytyak.

ЩЕДРИЙ ВЕЧІР У 83-МУ ВІДДІЛІ СУА, НЬО ЙОРК



Колядують членки 83-го Відділу СУА та гості.

Кожного року 83-й Відділ СУА в Нью-Йорку влаштовує у надвечір'я Богоявлення (Йордану, Водохрещі) спільну Святу Вечерю. Так і цього року. Вечором 18 січня в залі Українського народного дому зібрались союзники та гості-приятелі біля святково накритих столів.

Голова відділу Наталя Дума щиро привітала присутніх та передала право ведення вечора довголітній імпрезовій референтці відділу Наді Савчук, яка далі веде програму.

Присутні змовили молитву «Отче наш», напилися свяченої води, прослухали цікавий опис традиційних святкувань свят Водохрещі в різних областях України, який прочитала Н. Дума. Продовжила програму вечора Рома Шуган віршем «З колядою». А щоб надати присутнім веселішого настрою, Володимира Біланюк прочитала гумореску Е. Козака про свята. Продовжила веселу сторінку Н. Савчук гуморескою Ганни Черинь «Два Різдва».

Після того, як голова Окружної Управи СУА Нью-Йорк Галя Романишин повинувала всіх зі святами, Ліда Закревська, як і кожного

року, організувала з присутніх хор. Маючи в складі декількох хористів з хору «Думка», у виконанні новоствореного хору прекрасно прозвучали колядки та щедрівки. Заохочені співом хористів (Л. Закревська, Р. Шуган, Володимир Саф'ян, Ірена та Ігор Ядліцькі, В. Біланюк, Мирон Кулинич і Микола Галів). Розспівалися і всі присутні. В залі, прикрашеній лямпочками та смерековими гірляндами, стало приємно і святочно. В час проведення вечора звучали і колядки з компакт-дисків, а членки і гості, між якими була і гостя з Канади та сини членки відділу доктора Марії Євремів провадили після знайомства приємну бесіду.

Після кави та солодкого присутні ще довго не розходились, було приємно у товаристві відсвяткувати Щедрий Вечір.

В кінці вечора імпрезова референтка подякувала за допомогу у організації голові Наталії Думі, Анні Саф'ян, Анастасії Гірняк, Ірені Ядліцькій та Ірені Стецьків за оформлення запрошень.

Надя Савчук,
імпрезова референтка 83-го Відділу СУА.



Додаток.

В січневому числі (ч.1, 2013 р.) журналі «Наше життя» в статті «Товариська зустріч в Окрузі СУА Нью-Йорк» (с. 5-6) пропущено виступ Лесі Прадивус, членки 127-го Відділу СУА про велику працю Союзу Українок Америки та велике значення цієї організації для жінок. Пані Леся закликала жінок вступати до СУА і брати активну участь в громадському житті українців Америки.

HELPING YOUR CHILD IN SCHOOL

by Irene Sawchyn, Ph.D.

It is well accepted that the best progress in education takes place when there is a strong relationship between students, teachers, and parents. Yet parents and teachers have very different perspectives: a child may have 4-6 teachers, while a teacher may see 100-150 students a day. What can you and your child do to develop a rewarding relationship with a teacher? Below you will find some suggestions culled from my teacher colleagues as well as my own experience as a teacher.

Start the year on a positive note. Send the teacher an e-mail saying how pleased you are that she will be teaching your child. (Your child can do this as well.) Indicate that you will support the teacher however you can, and that you are open to feedback from the school. Read all the information that the teacher hands out in the beginning of the year—or better yet, have your child read this to you. This will sync up teacher's expectations and your child's time management.

Show your appreciation during the year with positive feedback. If your child comes home excited about a class activity, send an e-mail reflecting this to the teacher, and copy the supervisor or department head. The compliment will be much appreciated and may help the teacher shape her curriculum. The Cc to the administrator is very important, as often administrators don't hear from parents unless there is a complaint. Positive feedback is taken very seriously.

Help your child keep a positive, or at least open, attitude about the teacher throughout the year. Don't ever speak ill about a teacher in front of your child—hold any critical thoughts to yourself. You may not know the teacher's perspective or “the whole story.” Often children make judgments about teachers based on events that don't even involve them, such as what happened to another classmate. It is important to reinforce to your children that they don't always have to like a teacher but they must always respect and work with a teacher. (This is a life lesson that is priceless!) Children also often change their minds, so staying objectively neutral and supportive is your best approach.

At Christmastime or at the end of the school year, it is not necessary to buy a gift for the teacher. However, a hand-written note of appreciation from you and your child is very effective and meaningful to a teacher. Many teachers keep these notes to cherish through their careers.

Absences, even for one day, can be very disruptive for both student and teachers. Students

should never miss school for non-essential reasons, like vacations during the school year. Students who miss classes with block scheduling or in highly sequential subjects like math and science may find that they are lost for one or two classes after they return. If at all possible, help your child keep up with the material while they are absent. Get homework assignments and handouts from a reliable classmate. If your child should miss a test, help the teacher by being flexible in scheduling makeup time, even if it means arriving before school or skipping after-school activities. Remember, a teacher may have 5-10 absentees a day, all requiring individual accommodation. It may not be possible for a teacher to tutor each child individually. If any assignments are handed in late, have your child attach a post-it note of explanation why the assignment is late—this will help the teacher keep track of absentee paperwork.

In the upper grades, encourage your child to keep a log of their grades and understand the teacher's grading system. While you do not want your child to become obsessed with grades, a log will help a student keep a perspective on how they are doing and recognize when there is need for extra effort. This also reduces negative surprises at report-card time.

Read all interim/progress reports carefully. Do the grades meet your expectations based on your child's log? Keep in mind that when you receive a report, so do all other parents, so a teacher may be busy right after reports are released. You are likely to get more access if you contact the teacher between report times.

What can your child do to develop a positive relationship with the teacher? The easiest thing to do is to practice simple manners! Teach your child early to greet the teacher when entering the class, say goodbye/thank you at the end of class, and to greet the teacher outside of class as well. The manners that we teach our children every day in Ukrainian circles (Чи ти поздоровив/ила пані Талю?) really pay off! A golden rule for students: when the teacher starts talking, you must stop talking and listen. Are you getting texts from your child during class, or is your child leaving class to call you from the bathroom? Make it clear that this is unacceptable!

Hopefully these suggestions will help you set up positive relationships with your child's teachers. In the second part of this article in the next issue, we will discuss how to address needs and conflicts.



Ukrainian National Women's League of America, Inc.
Стипендійна Акція Союзу Українок Америки

Повідомляємо, що Стипендійна Акція СУА продовжує виплати стипендій в Україну. Серед нових аплікантив знаходяться учні середніх шкіл та студенти вищих навчальних закладів з різних областей України, рекомендовані Союзом Українок.

Звертаємося до наших читачів допомогти нам забезпечити їхнє навчання стипендіями. Візьміть під свою опіку студента чи студентку! Станьте спонсором, за що будемо Вам безмежно вдячні!

Марія Полянська, референтка стипендій СУА.

Ось уривок із листа, семінариста Львівської духовної семінарії при УКУ, та майбутнього капеляна:

Христос Рождається! Дорога Пані Маріє!

[...] Висловлюю Вам безмежну вдячність за все те, що Ви особисто, а також усі члени СУА, робите для мене... Завдяки Вам я вже п'ятий рік поспіль маю можливість покрити фінансові витрати на навчання. І саме сьогодні, перебуваючи на останньому році навчання у Семінарії, я можу сміливо і впевнено сказати, що Ви подарували для мене неоціненний скарб, даючи змогу своєю фінансовою підтримкою здобути богословську освіту [...] тож, висловлюючи Вам слова щирої вдячності, запевняю Вас про молитву, якою завжди дякую Господеві за дар Вашого життя.

[...] З вдячністю і молитвою,

бр. Валерій.

**Вітаємо Високоповажаного Пана Мецената Богдана Похмурського
із 94-им Днем Народження!**



Дякуємо за велике розуміння важливості освіти для української молоді, зокрема, на рідних землях, бо ж вони є майбутнім своєї Батьківщини-України.

Бажаємо багато благословень Божих, кріпкого здоров'я та Многих Літ!

Марія Полянська та усі члени Комісії Стипендій СУА

ПОЖЕРТВИ ЗА СІЧЕНЬ 2013

20,000 дол. – Богдан Похмурський (56) – додаток до тривалого фонду ім. Богдана Похмурського при Стипендійній Акції СУА

550 дол. – Nicholas I & Germaine J Milanytch

500 дол. – Наталія Кравчук (28)

470 дол. – Alex & Irene Khowaylo (62)

440 дол. – Ігор і Ксеня Гапій (86), 83-й Відділ СУА

330 дол. – Марія Оксана Бачинська-Тарасюк (88), Маріон Бартошик (78), Проф. Ася Гумецька (50), д-р Александер Клос, д-р Богдан В Копинець, Анна Р Лукачак, 12-й Відділ

СУА, 85-ий Відділ СУА, 90-ий Відділ СУА

220 дол. – 67-ий Відділ СУА, 78-ий Відділ СУА

110 дол. – Marta H Mulyk Waxer, Ігор Бемко, Thomas & Tatiana Ferraro (98), Зорянна М Ключфас (98), Bohdan & Carol Milan, Peter Sarachman (98), Andrew Myron Savysky, Надія Шмігель (83), Kenneth & Musia Skipka (98)

50 дол. – Ігор і Марія Кігічак

25 дол. – Борис і Люба Орищин, Rose Worobel (106)

21 дол. – Рената Бігун (28)

20 дол. – Ольга Коваль (24)

Спасибі усім за благодійність!

Марія Полянська, референтка стипендій СУА, М. Орися Яцусь, скарбник Комісії стипендій СУА.

UNWLA, Inc., Scholarship / Children-Student Sponsorship Program

P.O. Box 24, Matawan, New Jersey 07747-0024 • Phone / Fax: 732-441-9530

Email: Mariapolanskyj@verizon.net



ГРУДЕНЬ 2012

ТРИВАЛИЙ ФОНД / MEMORIAЛЬНИЙ ФОНД

На тривалий фонд ім. **Юрія і Анізи Мицак** зложили 2,000 дол. Юрій і Аніза Мицак.

На тривалий фонд ім. **Михайла і Люби Кострибів** зложили 5,000 дол. Михайло і Люба Костриби.

На тривалий фонд ім. **Наталки і Маркіяна Титлів** зложили 2,000 дол. Крістофер і Адріянна Генкельс.

На тривалий фонд ім. **Родини Мулак-Яцківські** зложив 10,000 дол. Аркадій Мулак-Яцківський.

На тривалий фонд ім. проф. **Ярослава і Алли Лешко** зложили 10,000 дол. проф. Ярослав і Алла Лешко.

На тривалий фонд ім. **Любомира і Дарії Курилко** зложила 10,000 дол. Дарія Курилко.

На тривалий Фонд ім. **Марії Городецької** зложила 500 дол. Оксана Городецька.

На меморіальний Фонд ім. **Марти Качмарської** зложили 1,000 дол. Марі Менендес і Юрій Савицький.

На меморіальний Фонд ім. **Марти Качмарської** зложили 2,000 дол. д-р Роман і Анна Алиськевичі.

ДАТКИ

500,000 дол. – From the estate of Pauline Bruggeman.

по 5,000 дол. – Anonymous, Дарія Пішко і Михайло Комічак.

4,100 дол. – Андрей Гарасимяк

4,000 дол. – Богданна Титла

3,121.01 – Марко і д-р Аріядна Бах

по 3,000 дол. – Vera Trojan & Mark Carthy, Яра Ріпецька фон Гельбїг

2,500 дол. – Тамара Лащик, Zenia Mucha.

2,150 дол. – Мирон і Ольга Гнатейки.

по 2,000 дол. – 113 Відділ СУА, д-р Ігор і Сузанна Рак, Gary & Irene Wolfe, проф. Олег Тритяк і проф. Рената Голод.

2,050 дол. – д-р Володими і Анна Рак.

1,095 дол. – Johnson & Johnson matching Зоряна Гафткович і Микола Дармохвал.

1,600 дол. – Микола і Оксана Яремко.

1,500 дол. – д-р Марія Мотиль.

1,039.74 дол. – Ксея Кузьмич.

по 1,000 дол. – Ярослав і Марія Томоруг, Анна Еванс, Марта Левицька, д-р Богдан і Роксана Харкевич, Наталія Змий, Марта Перейма, Юрій і Ольга Левицькі, Уляна Дячук, Леонард і Гелена Мазур, Андрій Малецький і Мотря Кузьмич, Ігор і Рома Гайда, Стефан і Святослава Качарай, Нестор і Ліда Воронка, Іванна Шкарупа, Адріян і Христина Балко Сливоцькі, Борис і Ольга Караш.

800. дол. – проф. Роман і проф. Зірка Воронка.

720 дол. – Марія Шуст.

700 дол. – Anonymous

по 500 дол. – д-р Марта Лопатинська і Ігор Зварич, Іван і Ярослава Лучечко, Люба Фірчук, Рома Шуган, Микола Галів, Іван і Уляна Сось, СУМА – Йонкерс Федеральна Кредитова Кооператива, д-р Стефан і Тамара Тимків, Lutwun & Lutwun Union Funeral Home, Волтер Клебовіч, д-р Іван і Таля Кузич, Адріян і Ларісса Долинські, д-р Маркіян Кузич, Микола Дармохвал і Зоряна

Гафткович, др. Мотря Українська.

300 дол. – д-р Любомир Явний

по 250 дол. – Надія Масик, Володимир і Катерина Воловодюк, Зенон Іванонко, д-р Ігор Цегельський, Irene Koczerczuk, д-р Ігор і Александра Савчук, Александер і Зоряна Лятишевські, Оксана Балтарович і Юрій Гудь, Сінаїда Левицька, Володимир і Богданна Слиж, Оріся Мішко, Теодозій Коласа, Лідія Керницька, Орест Шуль, Юрій і Александра Раковські, Роберт Торієлі і Марта Навроцька, Андре Грабович, Андрій і Христина Филипович, д-р Юрій і Наталія Попель, Зенон Подубинський, Богдан і Олена Бучунські.

по 200 дол. – Ольга Зазуля, Ольга Нагірна, Татіяна Марта Доберчак, Модест і Наталія Захарченко, Лідія Кернітська, Роман Костюк, Александра Голюка через 83 Відд. СУА, Ярослав Біланюк, Ганна Журик, д-р Ярослав і Надія Заліпські, Ірена Вербицька, Юрій і Ірина Коваль, Марія Лавро.

170 дол. – Люба Мельник.

по 150 дол. – Тамара Панькевич, Ольга Берч, Тамара Тершаковець, Богдан і Богданна Витвицькі, Ольга Ганкевич, Любомир Зобнів, Ліда Стебельська, Теодозій Коляса, Михайло Балагутрак, Аксель і Дарія Мегрле, Нестор і Аніса Шуст, пст-во Микола Міляннич, Анна Гбур, д-р Арета Підгородецька і Зенон Черник, проф. Володимир Петришин, Юрій Левицький, д-р Осип Данко, Христина Кузьмович, Александра Яблонська, Олена Паславська, Ігор і Ірина Ядліцькі, Наталія Декле, Аркадія Мельник, К. Кальба, Павло Луців, Борис Глинський, Оксана Мостович, Ярослав і Марія Томоруг, д-р Орест Веселий, д-р Борис Шмігель, д-р Юрій Гуд і д-р Оксана Балтарович, Юрій і Ірина Коваль, Юрій і Марія Вальчук.

по 125 дол. – Марія Бродило, Роман і Мотря Слоневські.

по 100 дол. – 73 Відділ СУА, Христина Ференце-

вич, Ольга Гнатейко, Іван і Марія Тереля, Джералд і Софія Дері, Дана Бекесевич, Надія Аміноф, Богдан Марків, Анна Плєскун, Магдалина Дякун, Анна Венгльовська, Зенон і Веслава Куровицькі, Ігор Мєлникович, Микола Ярко, Тереза Бєнь, Андрій Рудик, Надія Гафткович, Українська Самопоміч Федеральна Кредитова (Нової Англії), Дарія Бєкерська, Wilmer Curtis Stith, Юрій Кіналь, Степан Начєсти, Александер Омецінський, Петро Сеніка, Ростислав Хомяк і Марта Богачєвська-Хомяк, Богдан Пазуняк, Olga Atteberg, Юрій і Зоріяна Ставничі, Теодозій і Ольга Зазуля, Степан і Лярісса Пєлєшук, д-р Василь Салаяк, Христина Сарахман, др. Юрій і Ірена Дєйчаківські, Іринєй Прокопович, Ольга Городецька, Наталя Сєнєвицька, Марія Скасєків, Дарія Дикий, Аніта Герасимчик, Ярослав і Марія Кіцюк, Христина Карпєвич, Юрій і Мира Граб, Зорєслава Миско, Robert & Dorothy McCormack, Ігор і Наталя Гавдяк, Христина Гуєгерліх, Ірена Гладка, Роман і Наталя Слиж, Микола і Христина Баранєцькі, д-р Дмитро Фаріон, Стефанія Сємущак, Ігор і Дарія Лісси, Ярослава Гудзьяк, Anne Reuter, Ярослав і Калина Козак, Mark & Lesia Rehl, Georgean Balau, Татіяна Обєришин, Сємко Ришитівський, Катєрина Лис, д-р Юрій Яськів, др. Алекс і Ганна Лятишевські, Нєстор і Аніса Шуст, Роман Данилів, Mary Rhodes, Inna Lysloff, Анна Лукачик, Андрій і Марта Бачинські, Гєлєн Федорів, Вірджінія Лок, Іван Кулас (Соловейко), Мирослав і Надія Шмігєль, Франціс Волш, Володимир Шарко, Оленка і Ярій Добчанські, д-р Рональд Рушковські, Матєй-Данієл Стрємба, Александер і Дада Слонєвські, Орєст і Марта Лєсюк, Мотря Головінська, д-р Андрій і Марта Войтович, Святослав Боженко, Анна Сєрант, Петро Савик, панство Н. І. Мілянич, Богдан Балко і Христина Луцик, Рєната Волинєць, Наталя Слюзар, Оксана Гудзоватий, Лідія Хома, Марія Оєджинська, Наталя Клапіщак, Марія Бєзушко, Лідія Прокоп і Володимир Артимишин, д-р Аркадія Коцибала.

80 дол. – Зенон Держко.

по 75 дол. – Fannie Mae matching Tatyana Zahalak, Марія Крамарєнко, Ігор Струтинський, Hal & Adriana Kaczaraj Malone.

70 дол. – Бєрнард і Анна Кравчук.

по 50 дол. – Оксана Венгєрчук, Орєст Нєбєш, Анна Лукачик, Alicia Behn, проф. Александер Мотиль, Марія Шандрук, Cathy Longinotti, Sophie Moore, Павло і Евдокія Шандрук, Іван Чопик, Андрій Жовнір, Степан Пєтрик, Александер Полєць, Марко Гайда, Дарія Рекуца, Єлисавета Іванів-Джонс, William & Doris Chirash, Christine V. Smith, George Rub, Роман Книш, Петро Янчишин, Богдан Качмар, Володимир і Ніля Іваськів, Оля Квасничка, Оксана Вольчук, Ніна Журавєль-Росєнкінг, Богданна Гєлєта, д-р Лариса Заїка,

Дарія Сємотулка, Надія Кифор, Любомира Хома, Олена Бойко, Віргінія Догєрти, Роз Воробєль, Мирон Дашко, Марія Андрусьяк, Грєг Трєндовський, Оксана Богославєць, Володимир Батіг, Мілтон Сомкайло, Ева Зєленко, Лідія Козак, Erica Meriwether, Валєнтина Глух, John Tynes, Роман Шраменко, Евгенія Ониськів, Ждана Скальська, Теодор Костюк, Барбара Завицька, Орєст Загайкевич, Ірена Щєрба, Стефанія Рудик, Павліна Нозник, Дарія Сапієнза, Клявдія Стефанюк, Марта і Роман Юзєнів, Тамара Дєнісєнко, A. Meeks, Give with Liberty matching Gerald V. Nestor, Борис і Катєрина Онуфрєйчук, Зірка і Клярк Зубар, Мирон і Ірена Красій, Оксана Мандибур, Мирослав Стойко, Надія Дженсєн, Аврєлія Граб, Надія Гафткович, Дєйєн Рижєвські, Р. Принада, Іван Куляк, д-р Надія Тєрєбус Кмєта, Петро Гурський, Ольга Тритяк, Марія Сєманишин, Roman & Helen Geletkanycz, Velcro matching Roman & Helen Geletkanycz, Мирослава Мирошничєнко Орєста Ткачук, Daniel i Barbara Dzamba, Viktor i Betsy Decyk, Рєймонд і Ярослава Комічак, Наталя Коропєцька, Romana i Maxim Thibodeau, Ляра і д-р Роман Коропєй, Андрій Рудик, Dr. Charles & Eugenia Osgood, Тамара Сидорак, Лярісса Курилас.

по 40 дол. – Іва Лісікевич, Надін Сєлєцкі, Петро Романишин, Филип і Нєнсі Кукура.

по 35 дол. – Віліям Лобур, Мирон Бурик, Dr. & Mrs. Stanley Weston, Христина Фійорє, Борис і Анастазія Калучик, Марія Висоцька, Христина Голубєць, Шіла Нєлсон, Іванна Ганкевич, Дарія Мудра, Emilia Seubert.

33 дол. – Віктор Маркопольський.

по 30 дол. – Barbara Kennedy, Марія Бодик, Люба Процик, Микола Стасів, Мотря Мілянич, Олена Булчак, Ірена Сайкевич, Катєрина Дєруга, Наталя Лєочко, Наталя Річчєо, Віра Кальба, Володимир і Ніна Клименко.

по 25 дол. – Марія-Анна Куліш, Марія Антонів, Зоряна Ключас, Осип Васильєв, Роман і Маргарєта Копичак, Марія Андрусьяк, Арнолд і Марія Рудакевич, Іван Драган, Мирон Болюх, Петро і Надя Гованські, Ірена Пашєснїк, Богданна Гєлєта, Степан Корчинський, Богдан Казанівський, Розє Воробєль, Юрій і Христина Дрєбич, Микола Роговський, Patricia Brown, Анна Клоків, Патриція Свадош, Іван і Люба Баран, Зіна Сміт і Стефан Єдинак, Анна Роспутко, Богдан і Христина Бєйгєр, Лєонід і Ірена Рудницькі, Михайло і Рома Огара, Микола Роговський, Зєнон Антоняк, Олєг Роспутко, Ольга Шонк-Альвіно, Франк Сєрафин, Ольга Блєтен, Ірена Гбур, Галина Паламер, Богдан Кузик, Ольга Льчишин, Анна Клоків, Helena Zoe Tate, Карол Кінслі, Олена Підгородєцька, Наталя Ковтун, Daniel & Daria King, Ярослав Штєндєра, Франк і Віра Молс, Джун Муц, Ольга Курилас, Михайло Макаєр, Анна

Кібало, Надія Німилович, Лідія Захарків, Larry & Helen Kugler, Вадим і Марія Яровенко, Pa Miller, Параня Смит, Христина Дзюба-Бравн, Мирон Бойко, Орест Небеш, Анна Сулима, Мирон і Оксана Вітюк, Іван Бойчук, Богдан Казанівський, Михайло Герець, Арнольд Рудакевич, Микола Стасів, Наталія Савчук, Тарас Кольцо, Pat Дуку, Надя Гафткович, Софія Лонишин, Ліса Басараб, Александер Полець, Ярослав і Анна Харчишин, Р.Л. Хомяк, Александра і Юрій Гадач, Наталія Бобак, Оксана Стельмах, Стефанія Грицушко, Йосиф і Марта Мазурик, Юрій Фізер, Петро Китастий, Марія Борковська, д-р Борис і Арета Коваль Верн, Ірена Новак, Лавро і Оксана Полон, Леся Бекерська, Емілія Іванів, Ніна Орел, Люба Михайлович, Роман Ференцевич.

23.33 дол. – Віктор Макрополський

по 20 дол. – Адріян Шмериковський, Р. Принада. Йоганна Бабяк, Люба Кеске, Дмитро Демедюк, Барбара Бирнс, Ірма Осадца, Олена Футала, Євгенія Когут, Карол Каріні з родиною, панство Александер Михайлюк, Марія Котлярчук. Іван і Венді Керік, Ліса Басараб, Оріся Чучак, Я. Д. Олексів, Слава Кардаш, Марія і Мирон Антонів, Віра Обушак, Ніна Загійний, Софія Шашкевич, Марія Павельчак, Юрій і Александра Раковські, Зірка Дерлиця.

по 15 дол. – Кенет Грагам, Александер і Емілі Гіріс, Люба Лапчак і Михайло Леско, Михайло Ліськевич, Любомира Ричок, Ірена Петрі, д-р Олена Сацюк.

по 10 дол. – John Carden, Джералдін Вербицькі, Ірена Петрі, Марія Марш, Ганна Дусяк, Емілія Святківські, Леопольда Савескі, Віліям і Марія Котович, Томас Бокон, Гелен Маслей, Олівер Фешин, Мирон Гураль, Валтер Шепізак, Євген Злонкевіч, Ксеня Ільницька, Реймонд Вітвик, Нестор Кропельницький, Клара Скомська, Михайло Скомський, Alice H. Yagush, Марія Белбак, Василь і Анна Васів, Гелена Гайдук, панство Йосиф Задор, Джеймс Курилас, Гелен Кратон, Надія Клос, Євгенія Веса, Роман Захарчук, о. Стефан Крисалка, Роберт Пипчік, Петро Терребецький, Джені Бласко, Евдокія Кріль, Емілія Світківська, Анна Омельчук, Дора Горбачевська, Джері Лозовий, Оксана Стельмах, Jessica Marie Luszczyk, Danielle Anne Luszczyk, Людмила Голуб, Рената Бігун, Xenia Jowyk.

по 5 дол. – Соня Кульчицька, Мирон Болюх, Леонід Грабовський.

4 дол. – Євген Гулич.

З НАГОДИ

Замість дарунків з нагоди Різдва Христового для Тети Ірини і від Тети для всіх з подякою.

по 50 дол. – Дарія і Юрій Ганушевські, Олександр і Олена Смик, Голлі і Андрій Ганушевські, Іванка і Ренді Бук; **200 дол.** – Ірина Руснак.

3 нагоди хрещення внучок – Сейді і Оленки

1,000 дол. Володимир і Богданка Слиз.

Вшановуючи нашу сестру і кузинку Надю Дейчаківську з 80-літнім Ювілеєм Уродин і бажаємо їй обильних Божих ласк на многі літа! З цієї нагоди складаємо **125 дол.**

Марта Віганд, Ліда Вирста, Мирослава Голубець, Дарія Басалик, Ольга Демянчук

In honor of Slawomira Snylyk – \$25.

Barbara D. Myszynski.

In honor of Martha Lewicky – \$40.

Andrea Kochanowsky.

In honor of Dr. Marta Lopatynsky Zwarycz – \$50.

Christine Czechowicz.

In honor of Myrosław Shmigel – \$100.

Roxolana Sawchuk.

As a thank you to Mrs. Bohdanna Slyz, for all her kindness – \$100.

Daria Bajko.

В честь Ольги Гнатейко – 500 дол.

Христина і Орест Ганас.

В честь Ольги Гнатейко – 100 дол.

Тиміш і Аня Гнатейко.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

В пам'ять бл. п. **д-р Лярисі Певної** – 100 дол.

Богданна Титла.

В пам'ять бл. п. **д-р Лярисі Певної** – 50 дол.

Люба Фірчук.

В пам'ять бл. п. **Михайла і Таїсії Корчинських** – 1,000 дол.

д-р Роксана Корчинська, Марія Корчинська-Морарі і Михайло Корчинський.

В пам'ять бл. п. **Іванни Мачай і Марії Свідрук** – 300 дол.

1-ий Відділ СУА.

В пам'ять бл. п. **Іванни Мачай**: 200 дол. – Татіяна Фераро з родиною, 100 дол. – Меланія Банах, 50 дол. – родина Муфтія, 40 дол. – родина Команицьких і родина Горбатюк.

В пам'ять матері бл. п. **Анни Маркевич** – 250 дол.

Меланія Банах.

В пам'ять бл. п. **Катерини Вальчук** – 100 дол.

родина Колякоскі, родина Кухтарук і родина Петрик.

В пам'ять бл. п. **Стефанії Косович** – 100 дол.

Ліда Борисюк.

В пам'ять бл. п. **Леона Семущака** – 100 дол.

Ліда Борисюк.

В пам'ять бл. п. **Марії Комісар-Равич** – 100 дол.

Володимир і Богданна Слиз.

В пам'ять бл. п. **Ірени Сольчаник** – 200.00 дол. Юрій і Ірена Хухра, по 100 дол. – Ігор і Марта Воевідки, Звенислава Брикович, по 50 дол. – Ярослав і Катря Червоняк, Люба Онуферко. 25 дол. – 13-ий Відділ СУА

«Різдво 2013 ...поговоримо про майбутнє»

Мерія міста Риму, Італія в особі додаткового радника для іноземних громад Східної Європи Тетяни Кузик, у співпраці із Асоціацією українських жінок-працівниць, очолюваною Світланою Ковальською та іншими організацій імігрантів, організували дитяче свято «Різдво 2013 ...поговоримо про майбутнє». Цей захід вперше дав можливість зустрітися школярам, вихідцям із різних країн, що проживають у Римі.

20 січня у зимовому саду Аранчера зібралися учні 13-ти іноземних суботніх та недільних шкіл і дидактичних центрів столиці Італії, у яких навчаються маленькі імігранти. Привітати учасників свята прийшли представники муніципалітету та регіону Лаціо.

Учні та вчителі шкіл Албанії, Боснії, Герцеговини, Хорватії, Російської Федерації, Молдови та України презентували свої навчальні заклади піснями, інсценізаціями та танцями. Українська школа «Престиж» виступила з кількома танцями, підготовленими хореографом Тетяною Чупріною.

Свято запалили аніматори та клоуни кооперативу «Діти світу». Всіх учасників частували солодощами.

Маріанна Сороневич.



Відкриття свята.



Танцюють маленькі українці.

Замість квітів на могилу нашої улюбленої кузинки бл. п. **Ірени Сольчаник** – 100 дол.

Ігор і Христина Дякунчак.

У пам'ять бл. п. **Марії Кальби** – 200 дол.

д-р Ігор Цегельський.

У пам'ять мами, бл. п. **Марії Даниш** – 1,000 дол.

Наталія Даниш.

У пам'ять бл. п. д-р **Дарії Будана** – 100 дол.

Андрій Тершаковець.

In memory of **Irene Demchyshyn** – \$50.

Stephania Landwijt.

In memory of **Anna Zacharko** – \$50.

Stephania Landwijt.

У пам'ять бл. п. **Лесі Порохняк** – 100 дол.

Лариса Мартинюк.

В пам'ять бл. п. **Анастасії Сочинської** – 100 дол.

Роман і Марта Навроцькі.

В пам'ять бл. п. **Івана Кузіва** – 100 дол.

Микола і Ярослава Гординські.

У пам'ять бл. п. **Наталії Даниленко** – 100 дол.

Романа Дигдало.

У пам'ять бл. п. **Ліди Крушельницької** – 100 дол.

Роман і Надія Подоляк.

У пам'ять бл. п. **Татіани Кохан** – 750 дол.

д-р Іван Кохан.

In memory of **Irene Demchyshyn** – \$25.

Yvonne M. Herbst.

В пам'ять нашої приятельки, членки 34-го Відділу СУА бл. п. **Софії Поповської** – 50 дол.

Покійна відійшла у вічність 11 листопада 2012.

Олег і Уляна Омецінські.

Щиро дякуємо за підтримку!

Управа і адміністрація УМ

Ксенія Петрига-Заставна



26 грудня 2012 р. відійшла у Вічність Ксенія Петрига-Заставна. Народилася 24 травня 1927 р. в родині Катерини та Дем'яна Заставних в селі Голосковичі на Львівщині.

Ксеня змалку виділялася організа-торськими здібнос-тями, кмітливістю,

допитливістю і надзвичайною енергією. Також Ксеня дуже любила медицину і швидко навчи-лася надавати першу медичну допомогу. Про її здібності і легкі руки знала вся околиця.

Ранньою весною 1943 року вона вий-шла ввечері з дому і не повернулася. Більше трьох років родина жила лише надією, що вона жива і повернеться. Ніхто не бачив і нічого не чув про неї. Особливо побивалася її мати. Одного дня батько Ксені взяв скляну закорковану пляшку і шосили вдарив нею об кам'яну присьбу. – Жива! Вона повернеться, чуєш, Катерино, жива! – вигукнув Дем'ян і сльози радості заступили йому зір. Пляшка не розбилася, бо коли б розбилася, то це б означало, що людини серед живих уже немає, – таким було повір'я.

Ксеня й справді була жива і перебувала серед воїнів УПА, де надавала посильну допо-могу хворим та пораненим. Дисципліна там була залізна, вони мали свій статут і десять основних заповідей, котрих усі суворо дотри-мувались. Одна з заповідей юнаків: «Як юнак (юнка) я присягаюся тобі, Батьківщино моя, на страшних муках шибениці не відречуся тебе я!»

Кредом Ксенії був вірш, який вона на-писала:

*"Вже травень наступає, мов чар весна.
Чому зажурені всі люди і я сумна?
Як можна веселитися і сіяти сміх,
Коли можна утопитись у крові братів моїх?!*
*Я вгамую в серці біль –
буду братів-друзів лікувати
й Україну Вільну будувати!"*

Так у віці 16 років вона стала зв'язко-вою УПА. Для того, щоб провадити підпільну

роботу, їй необхідно було десь працювати. Згодом вона влаштувалася на посаду статиста в міськраді під іменем Ірина Ковальчук (ім'я і прізвище бабці, татової мами).

Ксеня закінчила медичні курси, куди її направили з підпілля і стала працювати в лі-карні. Саме там вона мала змогу отримувати і передавати медикаменти для воїнів УПА.

В с. Унові був монастир, де виховува-лося 33 хлопчики. На той час в монастирі па-нував тиф. Ксеня допомагала хворим дітям і сама захворіла на тиф. Але молодий організм поборов недугу, їй судилось жити. Вона не раз дивилася смерті у вічі, проте, маючи залізну волю і сильний дух, ніколи ні краплі страху чи неспокою не показала ні однодумцям, ні ворогові.

Під кінець війни Ксеня переховувалася в родині священника Олійника в селі Августів-ка. На той час залишки УПА рушили через Карпати і Чехію, щоб не потрапити до рук НКВД. Ксеня послухала поради священника і не пішла з ними.

Так закінчилася сторінка її життя, що була пов'язана з підпіллям. Багато юнаків та юнок, патріотів своєї Батьківщини, вірних си-нів і дочок так і не звільненої України, полягло у ті скрутні часи. Слава Героям!

Подальше життя Ксенії було пов'язане з містом Львовом. Там вона вийшла заміж за Миколу Гогошу і в 1949 році народила двійко дітей – Ірину та Ігоря. Освіту Ксеня здобула у Львівському технікумі харчової промисловості і понад 30 років працювала на посаді адмініст-ратора Львівського летовища. За роки роботи на цій посаді вона отримала багато грамот, премій і нагород. Керівництво і співпрацівни-ки поважали і любили її, бо завжди знаходила час на добре слово, чи пораду для всіх. Ксеня була оптимістом і легко виходила зі складних ситуацій.

В 1956 році вдруге вийшла заміж за Олександра Пелтек і народила двох доньок – Олену і Лідію. Так склалася її доля, що вона приїхала у 80-х роках до США, щоб відвідати сина Ігоря. Вдруге вона приїхала у США, коли донька Ірина потрапила до лікарні, де і по-мерла у віці 45 років. Після смерті доньки вона залишилася жити в м. Детройт. Згодом Ксенія вийшла заміж втретє за Степана Петригу. Проте і тут вона приймала активну участь у громадському житті діаспори. Вступила до Со-юзу Українок Америки.

На поминках прощалися з Ксенею Петригою: голова 81-го відділу СУА Мар'яна Лісківська, Любов Федорко, Віра Крива, котра написала і прочитала вірш, складений на пошану пам'яті покійної. А також виступила Олена Папіж від Тавариства ім. Митрополита Шептицького з церкви Івана Хрестителя, парафіянкою котрої була Ксеня. Вона зачитала про вклад праці при церкві та хорі, котрий залишила після себе покійна Ксенія. Теплі і щирі спомини склали про неї рідні, друзі, сусіди, – всі, хто прийшов провести Покійну в останній путь.

Двері Її дому були завжди відчинені для людей. Вона любила їх і люди любили Її. Не стало би місця, якби ми хотіли написати про всіх людей (знайомих і малознайомих), котрим вона допомогла за своє життя.

Ми – діти, онуки, сестра і четверо братів з родинами – маємо ким гордитися і з кого брати приклад і сьогодні складаємо останній низький уклін пошани і любові нашій Мамі і Бабусі, Сестрі і Тітці. Вічна Їй Пам'ять!

Лідія Марія Магдалина Оріяна, дочка.

Марія Анунсіата Пащин-Стеткевич



4 лютого 2013 р. відійшла у Вічність Марія Пащин з дому Стеткевич. Протягом свого життя вона була доброю і відданою мамою чотирьох дітей, люблячою бабцею чотирьох внучок – Міки, Лелії, Христини, Ляриси та трьох внуків – Олександра, Марка та Дам'яна. Тішилася

трьома правнуками – Максимом, Мариною і Мією.

Марія Анунсіата Стеткевич народилася у столиці Австрії Відні 28 квітня 1915 р., виростала в Україні. Батько Микола, який був священником і мати Михайлина, з дому Левицька, виховали чотирьох дітей: Марію, Євгена, Романа і Маргу. Навчалася Марія в українській гімназії. Матуру здала в 1934 р. у приватній жіночій гімназії «Рідної школи» українського педагогічного товариства ім. Іллі та Іванни Кокорудзів.

В квітні 1941 р. одружилася з Євгеном Пащином, з яким прожила 54 роки. Бурхливі часи Другої світової війни привели до втечі разом з батьками та маленьким синочком Богданом, що народився в січні 1942 р. У німецькому місті Альтетінгу народилася доня Зоряна.

У 1950 р. родина переїхала у США і замешкала в Детройті. Там Господь подарував Євгенові і Марії ще двох дітей – Олега і Лярису. В 1955 р. родина переїхала до м. Лорейн в Огайо, щоб бути ближче до брата Марії Романа Стеткевича.

Марія і Євген виховали своїх дітей в українському дусі. Родина належала до парафії св. Івана Хрестителя, де Марія була активною в Апостольстві молитви. Була активною і в громадському житті як довголітня членка 33-го Відділу СУА. Вчила дітей українського народного танку, вчила виводити гагілки біля церкви та на Свяченім.

Залишила за собою добру пам'ять в Лорейні і Пармі. Після смерті чоловіка Євгена понад 15 років проживала у домі Шевченка.

Минулого року на ХХІХ Конвенції СУА у Вишпані Марія отримала від Союзу Українок Америки відзнаку за 50-літню самовіддану працю в СУА.

Родина з вдячністю пам'ятатиме свою віддану Маму, Бабцю, Прабабцю і Тітку дітей своїх братів Євгена, Романа та сестри Марти. Вічна їй пам'ять!

Зірка Пащин-Когут.

ШЕВЧЕНКІВСЬКІ АФОРИЗМИ

Не вмирає душа наша, не вмирає воля.

Бо хто матір забуває, того Бог карає.

*Наша дума, наша пісня не вмре,
не загине.*

*Нічого кращого немає, як тая мати
молодая з своїм дитяточком малим.*

*Гинуть, гинуть у ярмах лицарській
сини.*

*Обніміться, брати мої, молю вас,
благаю.*

Возвеличу отих рабів німих.

A Good Night's Sleep

by Ihor Magun, MD, FACP

If you are under the assumption that you alone are suffering from insomnia, you are misinformed. In fact, thirty to fifty percent of the population has some form of a sleep issue and about ten percent, mostly women, have a persistent problem. Disorders of sleep are very common, but understanding the problem and heeding sound medical advice can help.

Insomnia is defined as inadequate sleep even though you have the opportunity to get the sleep you need. Medically it is classified according to the sleep disruption/duration. The nature of the sleep disruption/duration determines the choice of specific treatments.

The subdivisions are as follows: difficulty falling asleep (sleep initiation), awakening after falling asleep (sleep maintenance), early morning awakenings (sleep offset insomnia), or persistent sleepiness despite sleep of adequate duration (non-restorative sleep). Many individuals have a combination of these issues, but the most common problem is sleep maintenance.

In terms of its duration, insomnia is classified as transient (one week or less), short-term (one to three weeks), and chronic (three weeks to years).

In a setting of excitement or stress from external events, an occasional night of poor sleep is typical and usually does not have any lasting consequences. Persistent insomnia can lead to many adverse consequences that impact our daily function and behavior. These include daytime somnolence, fatigue, poor attention and concentration, anxiety, mood disorders, depression, as well as a greater chance for headaches and accidents to occur.

According to epidemiology studies, individuals typically sleep between seven and eight hours. Aging itself has little effect on the amount of sleep an individual needs; however, significant changes do occur during the normal aging process. While the amount of sleep needed by an individual remains stable, deep sleep decreases. The famous statement “sleeping like a baby” refers to the deep sleep that diminishes as we age. In other words, our arousal thresholds are lower, so external factors such as noise can easily disturb and awaken us from a less deep sleep.

Sleep is regulated by two mechanisms: circadian rhythms and homeostatic sleep drive.

Circadian rhythms are controlled by cells

in the brain—referred to as “the circadian clock.” This clock is influenced by our visual exposure to light and its regulation is mediated by melatonin. This clock mediates signals throughout the brain to maintain wakefulness in the face of an increasing sleep drive.

The homeostatic sleep drive is the body's natural urge for sleep, dependent on the hours we were awake. The longer we are awake, the sleepier we will feel, and it appears that a chemical, adenosine, plays an important role in the formation of sleepiness in the brain. Sleep is at its best when the sleep drive is high and the circadian clock alertness is declining. When this pattern is not followed, insomnia can occur. As we age, the circadian signal can become weaker and the rhythm cycle shifts earlier. This can translate to earlier bedtime and earlier awakenings.

There are many medications available to address the issue of insomnia. They are available both over the counter and by prescription. The choice of medication and treatment recommendations are beyond the scope of this article; these are things you should discuss with your physician. However, before you make an appointment, you might want to give the following recommendations a try.

Have a regular time you go to sleep and maintain this time seven days a week. This also refers to regular wake-up times. Use your bed only for sleep and avoid distractions such as television. Make your sleep environment conducive to sleep—limit noise, light and keep the temperature adjusted to the setting you feel is best for you. Limit alcohol intake prior to sleep and, of course, avoid caffeine. (Note that certain teas and other beverages may contain caffeine). Do not go to sleep after a large meal or extensive exercise. Let go of anxieties or issues encountered during the day before retiring to sleep. Do not watch the clock. If you cannot sleep, get out of bed and return only when you feel sleepy. During this time, do not engage in activities that lead to more wakefulness. If you have medical issues which can be the cause of sleep disorders, like sleep apnea, restless leg syndrome, or pain issues, address these problems with your physician.

Lastly, if you have many issues on your mind, keep a pad next to the bed and write down what is keeping you from getting the rest you deserve. Write down your chores, concerns, or ideas that may be preventing you from falling asleep. You may want to write down one additional fact—go to sleep, and you will be able to face the next day refreshed and ready to tackle anything that comes your way. Pleasant dreams!

IN MEMORIAM

Xenia (Oksana) Moshinsky (1924-2012)



Oksana Moshinsky performs at Cheeseman Park, Denver (2011).

Former President of the Denver UNWLA Branch 38 (late 1960s-early 1970s), Xenia (Oksana) Moshinsky died peacefully in her sleep on October 30, 2012. She was 88 years old.

It was a crisp and sunny autumn morning in November as family, friends and colleagues of beloved sister-*Soyuzianka* Oksana gathered at Crown Hill Memorial Park Cemetery in Wheat Ridge, Colorado. In solemnity, we sang the evocative requiem, “Zhuravli” (“Cranes”), written by the renowned poet Bohdan Lepkyj and traditionally sung as a farewell at funerals for Ukrainian immigrants: “Hear, my brother, the cranes are flying... calling “kru-kru-kru,” I will die in a foreign land...” At that moment, as if to acknowledge that Oksana’s soul was flying home on their wings, a pair of cranes flew over the canopy of her final resting place. Mourners lifted their heads in awe—tearful, yet joyous in recognition of the poignant moment. It was a fitting final tribute to a remarkable woman whose quiet and luminous presence on earth touched so many lives.

Oksana Moshinsky was born in 1924 in Izmail, then part of Romania. Her ancestors settled there following the conquest of the Zaporozhian Cossacks and the Russian dominance of greater Ukraine. The family lived simply but happily together in a two-bedroom house originally owned by their grandfather. Oksana, her brother Yuriy and sister Nathalie attended Romanian schools, but at home, the family kept alive the Ukrainian language and customs. (Nathalie is a

long-standing member of the UNWLA branch in Raleigh, NC.)

In 1940, the Moshinsky family was uprooted when the Soviet Red Army occupied the region of Bessarabia. They migrated to Poznan, Poland (then occupied by Germany), sometimes walking in sandals, worn-out shoes or barefoot. Arriving in Poznan, they found relief and aid from the Pope who supplied shoes and food for the refugees. WWII raged on, and the family stayed in Poland until the Soviets took over the region. After the war ended, they immigrated to Austria and lived in the DP camps.

At the age of 21, Oksana enrolled at Innsbruck University to study archaeology. However, since she had learned embroidery, weaving and painting as a young girl, her undeniable passion for art continued to grow and overshadow other talent and interests. She was also drawn into the world of art because of her father, maestro Moshinsky, who was a prominent Ukrainian painter and iconographer and tutored his daughter in the arts.

In April of 1949, she immigrated to Montreal, Canada, with her brother Yuriy and sister Nathalie. Since all three siblings had immediately found work, they were able to bring their parents over to join them in January of 1950. Oksana studied art history while working in a textile design studio, creating stained glass windows, and even holding down a sewing job. Nine years later in 1958, her textile designs were exhibited at an international show in Paris, France, and won First Prize.

The adventurous family moved to Bloomington, Indiana, in 1960, where Oksana studied at the University of Indiana, found a job with a Dayton commercial design studio, and subsequently became the designer for the Eli Lilly magazine and other corporate publications.

She ventured west in the mid-1960s, traveling through Colorado. The majestic Rockies, reminiscent of the Carpathian Mountains in her beloved Ukraine, lured her back, and before long, her brother and parents followed. In Denver, she worked in the design department for a large advertising agency until her retirement.

The family also opened the Moshinsky Gallery—the only Ukrainian art gallery in Denver, which is still operated by Yuriy. It displays the family’s art, including the majestic gilded Byzantine icons by their deceased father, maestro Moshinsky. Its present location on S. University Boulevard is also where the UNWLA Branch 38 held their meetings for many years.

Oksana was lovingly nicknamed “Mushka” in childhood because of her demure stature and quiet demeanor. However, this name turned out not to be indicative of her true nature. Throughout her productive life, she was full of vitality, relentless energy, and genuine creative power. She truly loved the beauty of nature and found inspiration in her travels, which took her as far away as Brazil, Argentina, and Mexico.

Oksana never really retired. For many decades, she managed the scholarship program sponsored by Branch 38 in Brazil and Ukraine (from 1991 on), not only by corresponding with the recipients, but also by Christmas caroling to raise funds. She worked quietly and diligently, but with fierce commitment to counsel and encourage each student. Oksana also volunteered at the Denver Museum of Nature and Science, aiding in repairing and analyzing Navajo rugs. This inspired her to design and weave a gorgeous, huge Ukrainian *kilim*. Her brother Yuriy had custom-built the loom for it. Oksana had written two popular bestselling books in the 1990s that featured authentic Ukrainian embroidery designs, which most Ukrainian women who love “vyshyvky” have in their private libraries. She also designed period costumes and authentic choir vestments for the Denver Millennium Choir, which toured in many cities—all *gratis*.

For the past 25 years, from mid-June to the end of July, Oksana played the bandura at the annual Renaissance Festival in Larkspur, Colorado. Inspired by her bandura musicality, her nephew Yuriy Fedynskyj is now a kobzar in Kyiv, Ukraine. Oksana attracted followers of all nationalities and made friends with many women of Ukrainian heritage, whom she introduced to the UNWLA.

One of her musician friends, accomplished fiddler Michi Regier, writes:

There is so much to say about Oksana I don't know where to start. She is my angel. I came across Oksana at the Colorado Renaissance Fair, in June 2002.

She came twice a day to my favorite part of

the festival—the musicians' jam, pulling behind her an instrument that looked like the inside of a piano, on a luggage cart! When I asked her about her instrument, she said “It's a Bandura”—in a voice full of love and an accent that I learned was from Ukraine. I was charmed immediately... We played tunes together, many of the arrangements by Julian Kytasty, from the bandura camp attended by Oksana and her nephew Yuriy Fedynskyj. I had studied a bit about the bardic tradition of Ireland, and I recognized that Oksana was a bard too. Eventually we recorded a CD together with Ky Hote. Over time I was inspired to learn more about this wonderful country of Ukraine and even to go there to collect songs with the Lysenko Conservatory in 2003. I can thank Oksana and George (Yuriy) for that inspiration. How many people do you meet who inspire you to go around the world? Not many.

A poem was born out of the void after Oksana's funeral, written by artist friend and colleague, Dr. Ala Mosijczuk Salter. When I asked her, “Who will play the bandura here in Denver? Who will pass on our beautiful Ukrainian culture in song, and to a huge audience?” Ala responded to me with the poem, “Don't Cry, Bandura—Live in Songs.” Here is a stanza from the Ukrainian version of the poem:

Не плач, бандуро – живи в піснях
Живи у приспіві, жіночих голосах.
Золоті твої струни не припорошить сивина,
І голос все буде дзвінкий,
Навіки будеш молода!
Бо твій співучий рідний край
(Хоч плаче болісно «Прощай»)
Співатиме усе пісні
Чарівні, радісні й сумні.

A scholarship fund has been established in Oksana Moshinsky's name in the amount of \$1,530.00, of which \$1,000.00 was donated by Oksana's beloved brother Yuriy Moshinsky. May we keep the memory of Xenia forever in our hearts!

Nadja Myronenko
Branch 38 (Denver, CO)

«Our Life» has a new e-mail address!

Please send your submissions, questions, or suggestions in either English or Ukrainian to:

unwlaourlife@gmail.com

Thank you!

«Our Life» Editors

JULIANA STAROSOLSKA'S *WOMAN IN EXILE* PRESENTED IN NEW YORK

by Olesia Wallo

On the evening of February 1, 2013, a large audience gathered at the Ukrainian Museum in New York for the UNWLA-organized presentation of the English translation of Juliana Starosolska's memoir, *Woman in Exile: My Life in Kazakhstan*. The event paid tribute to the late author—UNWLA Honorary Member and long-time editor of *Our Life*—who lived to see the English version of her book published in 2011, but not to attend its presentation. In March 2012, for which the presentation of *Woman in Exile* was originally planned, Ms. Starosolska would have celebrated her 100th birthday.

It was wonderful to see how many members of the UNWLA and the Ukrainian community in New York came out to honor the memory of Ms. Starosolska. The event enabled them to catch a glimpse of her remarkable life—reflected in the history of her family and her nation; in the pages of her writing, beautifully translated into English by Marie Ulanowicz; and in the recollections of those who personally knew her.

Words of welcome were extended by the mistress of ceremonies, Natalia Sonevytsky, and the UNWLA President Marianna Zajac. Editor of *Our Life*, Lidia Slysh, spoke about Ms. Starosolska's distinguished family, her intellectual formation, her public activism, and especially her literary and journalistic pursuits, which culminated in almost two decades of work as editor of *Our Life*. Having been a close personal friend of Ms. Starosolska, Ms. Slysh also warmly spoke of the dignity, compassion, and sense of humor which



Marie Ulanowicz presents her English translation of Juliana Starosolska's memoir.

characterized Juliana Starosolska's approach to life.

Dr. Alexander Motyl, Professor of Political Science at Rutgers University, set the stage for a better understanding of *Woman in Exile* by describing the historical background against which the memoir is set. Ms. Starosolska's father was arrested and she and her family exiled in 1940, shortly after the Soviet invasion of Western Ukraine, in one of several waves of mass arrests and deportations of the best educated and most capable citizens from formerly Polish lands. Professor Motyl explained why the Starosolsky family, like so many others, was deported specifically to Kazakhstan: with 40 percent of the Kazakh



Presentation of Juliana Starosolska's *Woman in Exile* at the Ukrainian Museum.

Photos by Rafael Merced.

population lost due to a brutal collectivization drive in the early 1930s (which led to a famine in this country, parallel to the Ukrainian Holodomor), the Soviet regime was looking to replenish its supply of laborers at the recently established collective farms in Kazakhstan. That is why in 1940 the young Lviv-born journalist Uliana Starosolska found herself cultivating the hard Siberian soil with horses and a harrow in a remote Kazakh village.

Most importantly, the evening's program featured a presentation by Marie Chmielewsky Ulanowicz, who had translated Ms. Starosolska's memoir into English. Mrs. Ulanowicz described her journey to translating the book: from 1979, when she first encountered its "hauntingly poetic style"; to a moment years later when the author informed her that the memoir had already been translated by someone else; to 2011, when her English version had finally found its publisher. The people and places described in the memoir came alive as Mrs. Ulanowicz supplemented her talk with slides featuring maps and photos. One photograph from the early 1940s showed Ms.

Starosolska with an "absolutely radiant smile," as Ms. Ulanowicz put it; not even the hardships and hopelessness of exile could erase that smile from her face. Towards the end of her talk, Mrs. Ulanowicz pointed to the memoir's most important motifs and images, and treated the audience to a selection of readings from her translation.

After the presentation, hors d'oeuvres and wine were served, and the attendees had the opportunity to talk to the translator as well as purchase copies of *Woman in Exile*, signed both by Mrs. Ulanowicz and, remarkably, by the late author herself. In the last months of her life, with the help of her close friend, the UNWLA Branch 29 member Daria Yaroshevych, who was also instrumental in finding the publisher for the book, Ms. Starosolska made the effort to personally sign hundreds of stickers, which are now used to "autograph" copies of *Woman in Exile* on her behalf.

A limited number of copies of *Woman in Exile: My Life in Kazakhstan* are still available for sale at the UNWLA office. For more information, please call (212) 533-4646 or send an email to: office@unwla.org.



СТОРІНКА ШКОЛЯРА

«Наша дума, наша пісня не вмре, не загине.»

Т. Шевченко

Тарас Шевченко

— Великий Син України

Сьогодні, дорогі діти, маємо надзвичайно велику приємність говорити про одного з найдостойніших синів України. І це не просто високі слова, – це засвідчення щирої народної вдячності і шани за те, що своє коротке, але яскраве життя, даровані Богом таланти присвятив він наймилішій серцю Україні і своєму народові.

Це ім'я – Тарас Шевченко. Коли ми його вимовляємо, відчуваємося гордими і щасливими, адже наш Кобзар, як його величають в народі, був геніальним поетом, малярем і водночас Борцем за Правду. Талант відчувати, бачити і майстерно зображати навколишній світ у художніх образах, картинах поставили Шевченка у ряд найвидатніших митців світу. Про нього знає людство, його твори перекладено майже на всі мови.

Майбутній Світоч України народився 9-го березня 1814 р. на Київщині в родині бідного селянина-кріпака. Коли Тарасові було 9 років, померла ще зовсім молодою його матінка, залишивши сиротами трьох дітей. Батько одружився вдруге з вдовою, у котрої також було троє дітей. Мачуха не злюбила хлопчика, знущалася над ним, змушувала тяжко працювати. Не раз, плачучи, вибігав він з хати, відсиджувався в бур'янах, мріяв, милувався красою неба, вільним летом хмарин, заходом сонця. Інколи уявляв себе козаком і з бунтарським запалом трютив високі будяки уявною шаблою.

Одинадцятирічного хлопчину чекало нове горе – помирає рідний батько. Тарас покидає рідну хату і наймається на службу до місцевого дядька, який за важку працю згодився навчити його читати і писати. За два роки здібний юнак вже читає псалтир над померлими, починає малювати, записувати у зошит почуті пісні, колядки. Деже любив слухати оповіді старших людей, мандрівних кобзарів, захоплювався минувиною, багато читав.

Дізнавшись про малярські здібності кріпака його поміщик пан Енгельгардт забрав хлопця у свої покої за «козачка» – прислужувати. У 15 років Тарас разом з паном вирушає на проживання у м. Вільно (тепер м. Вільнюс – столиця Литви), пізніше до Варшави і Петербургу.

У кожную вільну хвилину юнак охоче і багато малює. Енгельгардт вирішив вивчити талановитого хлопця на «домашнього художника» і віддав його в науку до маляра-ремісника Ширяєва. Тарас часто ходив до Петербурзького парку, багатого на статуї, де перемальовував їх. Одного разу тут він зустрів українського художника Сошенка. Через деякий час разом із своїми друзями, культурними діячами, Сошенко організовує викуп Шевченка з неволі, заплативши поміщикові 2500 золотих рублів.

Вільний Тарас Шевченко вступає до Академії Мистецтв. Паралельно з навчанням багато читає, пише вірші і в 1840 р. виходить його перший поетичний збірник «Кобзар». Всього лиш 8 творів зробили його відомим на всю Україну. Невеличка книга засвідчила появу нового надзвичайного поета. Його твори легкі, глибокі, задушевні і правдолюбиві люди читали, переписували, запам'ятовували... Через рік виходить поема «Гайдамаки», яка ще більше вразила і зачарувала читачів. З-під пера Шевченка народжуються знамениті поеми «Розрита Могила», «Сон», «Кавказ», невмирущий «Заповіт»... Шевченкові йде лише 31 рік, а його вже знає, любить, зачитується його творами вся Україна.

Поет не тільки милується красою української природи, звичаями, захоплюється героїзмом Козацької Доби, але й гнівно осуджує поневолювачів-москалів, Російський царат. Шевченко закликає до боротьби за волю, мріє бачити всіх українців вільними, щасливими.

Ще однією трагічною сторінкою його життя був його арешт за політичні переконання і суворий вирок – десятирічне заслання до Оренбурзької фортеці у Середню Азію. Крім виснажливої солдатської муштри, яка чекала на Тараса, цар Микола власноручно приписав: «Заборонити писати і малювати!». Це було найжорстокішим покаранням поетові... Скільки ненаписаних творів, незреалізованих задумів, недомальованих полотен втратила Україна за ті невольничі літа свого відданого сина!

Повернувся до рідної землі втомленим, посивілим і хворим. Не пізнавши у житті радості сімейного затишку, батьківського щастя поет покинув земне життя у 47 років. Та саме він став символом України і все, що залишив нам у спадок, зробило його Батьком нації.

Минули роки, століття, через рік, у 2014 р., все українство в світі святкуватиме 200-літній Шевченківський березень, але краса його слова не підвладна часові – не в'яне, а хвилює, тривожить і надалі кожне українське серце. У всі часи його творів боялася кожна окупаційна влада. Коли Україна була під більшовиками, твори Шевченка піддавались суворій цензурі, вилучалися з «Кобзаря» невігідні владі твори, викидалися цілі рядки, які закликали до протесту та боротьби проти поневолювачів, виривалися правдиві сторінки історії. Не раз у шкільних підручниках були цілі рядки крапок, що друкувались на місці пропущених рядків поета. Але Шевченка любили всі. Щороку молодь збиралася під Київським університетом в столиці України Києві навпроти величного пам'ятника Кобзареві. Читали заборонені вірші, закликали до Правди і боротьби. Влада переслідувала молодь, багатьох засилала на Сибірську каторгу, бувало, що й розстрілювала. В пам'ять про молодих патріотів віддавна стіни Шевченківського університету фарбують у червоний колір.

Шевченківський «Кобзар» став енциклопедією українського життя, його появою автор заявив світові, що є на планеті чудова країна – Україна.

Тарасові Шевченкові вдячний народ поставив найбільше пам'ятників у світі. Місце його поховання у м. Каневі на широких зелених крутосхилах Дніпра стало духовним центром України. Ім'ям Великого Кобзаря названо Київський Національний університет, головні театри міст, проспекти, майдани та вулиці міст і сіл, кораблі. А скільки чудових хлопчиків, народжених у березні, носять ім'я Тарас! Під зорею Шевченківського генія розвивають українську ідею наукові товариства ім. Шевченка, красу української пісні несуть по світу члени Детройтської капелли бандуристів ім. Шевченка та багато-багато інших українських сердець, засвічених безсмертним слаймом Шевченкового слова.

Святослава Гой-Стром.

В ніч перед Великоднем



Маленька Оленка знову боязко оглянулася на вікно. За вікном було темно-темно, навіть місяць не світив. Чи не зійшов ще, чи за хмаринку заховався? Бабуся не переставала поратися біля печі – завтра Великдень, а на свята ще сьогодні обіцяли приїхати з заробітків із далекої Італії Оленчині мама і тато. Ось тому-то так часто вона заглядає у вікно. Оченята злипаються, бабуся спати посилає. Але як тут можна собі дозволити заснути, коли маму й тата не бачила ще з минулого року?!

За вікном посвітлішало і Оленка підбігла до нього, ткнула носика до запотілої шибки, але так нічого й не побачила.

Раптом почувся стогін бабусі, що намагалася добратися до застеленого ліжником ліжка, тримаючи руку на грудях. Оленка підбігла до бабусі, якраз вчасно, і маленькими дитячими ручками допомогла їй прилягти.

- Бабусенько, що з вами?! Зараз вам водички принесу, – метнулася до відра за кухлем води, але бабуся, глухо застогнавши, закрила очі і не відповідала ні на поцілунки внучки, ні на спробу підняти її так, щоб можна було напоїти хоча ковтком води.

Оленка пам'ятала, що доктор, коли приходив до бабусі останнього разу, строго заборонив їй довго працювати і радив викликати негайно дочку з чужини, бо серце бабусі потребує лікування, а п'ятирічна Оленка – догляду. А Оленці доктор написав номер телефону, на який вона повинна зателефонувати, якщо бабусі стане погано. Доктор був добрим, але не знав того, що Оленка вміє відповідати, як хтось задзвонить, а ось набирати цифри не знає, – бабуся не дозволяла їй, щоб телефон не зіпсувався. Але дорогу до лікарні Оленка знає, то зараз побіжить і приведе доктора.

Ух-х! – дмухнув прохолодний нічний вітер, вриваючись крізь відкриті двері до теплої хати. Оленка, зіщулившись, вибігла на дорогу. Пробігла декілька кроків, а тоді згадала, що через ліс до села веде стежка, якою вони з бабусею завжди ходили, щоб скоротити дорогу з їх хутора до села. Але у лісі темно і страшно! А ще дорога веде попри цвинтар! Бр-р-р! Як страшно! Ноги самі відірвалися від землі і зі сльозами, що котилися градом по личку, Оленка вбігла назад до хати.

Бабуся не рухалася і вже навіть не стогнала. Оленка тільки на хвилику зупинилася біля неї, хутко витерла сльози, стала на коліна перед образами з молитвою. По молитві вхопила ліхтарика і вже за мить була на стежині. Серденько стукало, рвалося з грудей пораненою пташкою з сільця, але ноженята самі бігли гірським плаєм, освітленим променем ліхтарика. А ось і широка галявина, на якій совсім недавно вони з бабусею збирали перші квіти весни – проліски. А там, за поляною, стежечка приведе до кладки через потічок, що день і ніч шумить пінистими водоспадами. Як перейти кладку і видертися на гору, можна буде побачити село з церквою на горбочку, а недалеко від неї, через три вулички, і лікарню.

Жарівка в ліхтаріку почала блимати, а коли Оленка знову ввійшла в ліс, пробігши поляну, зовсім згасла. Ото напасть! А тут ще й місяць сховав своє личко за хмару. Спинилася на мить і вже поволі, видивляючись між деревами та кущами ледве помітну стежку, продовжила свою подорож. Намагалася не дивитись в лісову гущавину, з якої чулися то шелест, то тупіт, або блимали вогники очей якихось звірят. Йшла, весь час шепочучи молитву:

- Ангеле-хоронителю мій, ти все при мені стій,

Як вдень, так і вночі будь мені до помочі...

А ось вже і кладка через потік повинна бути, бо виразно чувся в нічній тиші гук водоспаду. Раптом перед Оленкою засяяло яскраве світло і дівчинка відсахнулася, побачивши, що стоїть на самому краєчку прірви, в глибині якої вирує весняний повноводний потік. Кладки не було. Оленка зрозуміла, що заблудила в лісі, ступивши на іншу стежку.

Поглянула в сторону саява і... відразу впізнала його носія - перед нею стояв, посміхаючись, її Ангел-хоронитель. Він простягнув Оленці руку і вмить вони опинилися на знайомій поляні.

- Тепер ти вже знайдеш дорогу додому, - сказав Ангел.

- А як моя бабуся? Я мушу привести доктора до неї.

- Ось візьми цю писанку, приклади її до серця бабусі і привітайся - Христос Воскрес! - Ангел вклав в долоньки дівчинки сяючу невиданої краси писанку.

- Твоя бабуся видужає. Твоє добре серденько і Великий День Христового Воскресіння будуть їй лікарем.

А ось уже і домівка світиться віконцями, недовго бігла до неї Оленка, бо писанка освітлювала перед нею стежечку краще, ніж сто ліхтариків. Забігла в хату, притулила писаночку до грудей бабусі і голосно промовила:

- Христос Воскрес! Вставайте, бабусю, будемо до церкви збиратися.

- Ох, як я міцно спала. Добре, що ти розбудила, внучко. А писанку (яка вона гарна!) покладемо до кошика.

Аж тепер Оленка помітила, що писанка уже не світилася. Не встигла здивуватися, як за вікном загуркотіло авто, невдовзі рвучко відчинилися двері і до хати вбігла матуся, кинулась обіймати одночасно і Оленку, і бабусю. В дверях, зачепившись за одвірок валізами, з'явився тато:

- Літак наш запізнився, але взяли таксі і, Слава Богу, хоч на ранок добралися додому, - оправдувався з порога.

Надворі світало...

Стара Сова, що бачила всі нічні пригоди Оленки напевно б пошкодувала, що пішла під ранок спати і не відпроварила хоча б поглядом святково вдягнуену щасливу родину, що поспішала до церкви.



Святослав Левицький.



PASKA BREAD

4 c. 2% milk
2 c. water
2 1/2 c. sugar
1 tsp. salt
1/2 lb. butter
5 to 6 lbs. all-purpose flour, divided



1 c. vegetable oil (canola or corn)
3 oz. yeast, fresh from the bakery
3 whole eggs plus 5 egg yolks
Grated peel from 1 whole lemon and 1 whole orange
1 tsp. vanilla extract

Bohdanna Mychajliw, Branch #91

Bring milk, water, sugar, salt and butter to boil. Pour this hot liquid over half of the flour (about 3 pounds), very slowly, a little at a time, mixing constantly with wooden spoon so no lumps form. When all the liquid is absorbed, add more flour (about 2 1/2 pounds of the remaining flour), mixing constantly. Add vegetable oil and work the dough by hand until the mixture is warm. Separately, dissolve yeast, 3 tablespoons sugar and 3/4 cup flour in 1/2 cup of warm water. Let mixture rise until bubbly and double in size. Beat eggs and yolks together and add to the water/sugar/flour/butter mixture. Then add the yeast mixture, the orange and lemon peel, vanilla and the remaining flour (as much as needed to form a soft dough). Knead until the dough is smooth and does not cling to your hand (about 1 hour). If using electric mixer, use dough hook for kneading. Let dough rise and triple in size. Punch down and let rise again. Form paska loaves by placing dough into well greased 7-inch diameter pans. Let rise until double in height. Brush loaves with egg wash and bake in pre-heated oven at 325° for 25 minutes. Then cover each paska with aluminum foil (do **not** touch paskas with bare hands), return to oven and bake for another 35 minutes. Cool on wire racks, extract from pans.

EASTER BABKA

500 g flour
1 c. (8 oz.) milk
60 g cake yeast
150 g sugar



10 egg yolks
1/4 c. (2 oz.) rum
150 g sweet butter, melted
100 g raisins

Stefania Holinatyj, Irena Gramiak

Combine raisins and rum. Cover and let sit overnight. Heat milk to 110°. Combine yeast with 1 tablespoon of the sugar. Combine milk with 150 g of the flour; when mixture is at room temperature, add the yeast mixture. Set aside to rise. Beat the egg yolks with remaining sugar until pale and creamy. Add yeast mixture to egg yolks. Add remaining flour. Knead dough until it stops sticking to your hands or the mixer bowl. Continue kneading the dough and adding the melted butter a little at a time. Make sure the butter is absorbed into the dough before adding more butter. Add the rum raisin mixture and finish kneading. Fill buttered Babka form (old coffee can) 1/3 full. Set aside to rise. Bake at 375° about 45 minutes to an hour (time varies with the size of the coffee can). Check babka at about 25 to 30 minutes. If it has started to brown brush top with a beaten egg. Remove Babka from form while still warm.

EASTER SAUCE

6 egg yolks, hard-boiled, grated
2 egg whites, hard-boiled, grated
1 tsp. mustard
1 T. sour cream



1 T. mayonnaise
1 T. horseradish
1 chopped scallion
1 T. lemon juice

Anna Maksymowych, Branch #43

Combine all ingredients. Refrigerate for 1 hour before serving.

From Sharing Our Best (2011), a collection of recipes from Members, their families and friends of the UNWLA, Philadelphia Regional Council

MASHA ARCHER

extraordinary jewelry

'maria muchin'

Available at...

The Ukrainian Museum Gift Shop
222 East 6th Street
New York, NY 10003
212-228-0110 • 212-228-1947

Florida Spring Trunk Shows

Saks Fifth Avenue • Palm Beach Gardens
March 7, 8, 9

Saks Fifth Avenue • Sarasota
March 15, 15, 16

Ritz-Carlton • Naples
March 21, 22, 23

and more...

Masha

www.masha.org
MASHA ARCHER
DESIGNSTUDIO



visit www.masha.org for more venues and trunk show updates

san francisco • 415.861.8157
www.masha.org • masha@masha.org

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПОЧЕСНІ ГОЛОВИ СУА

Анна Кравчук, Ірина Куровицька

Маріянна Заяць – голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Уляна Зінич – 1-ша заступниця голови
Анна Мацілінська – 2-га заступниця голови для справ організаційних
Софія Геврик – 3-тя заступниця голови для справ культури
Лідія Білоус – 4-та заступниця голови для справ зв'язків
Дарія Дроздовська – кореспонденційна секретарка
Надія Цвях – скарбник
Рома Шуган – фінансова секретарка
Ольга Кузишин – пресова секретарка
Віра Кушнір – вільна членка
Марія Андрійович – вільна членка

РЕФЕРЕНТУРИ

Ірина Рудик – суспільної опіки
Святослава Гой-Стром – виховна
Роксоляна Місило – мистецтва і музею
Марія Полянська – стипендій
Ольга Дроздович – архівар
Марта Пеленська – екологія і здоров'я
Роксоляна Яримович – вільних членок
Зоряна Гафткович – вебсайт

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Оксана Фаріон – голова
Ярослава Мулик – членка
Рената Заяць – членка
Марія Томоруг – заступниця членки
Татіяна Рішко – заступниця членки
Оксана Скипакевич Ксенос – парламентарист
Лідія Слиз – україномовний редактор журналу "Наше Життя"
Олеся Валло – англійськомовний редактор

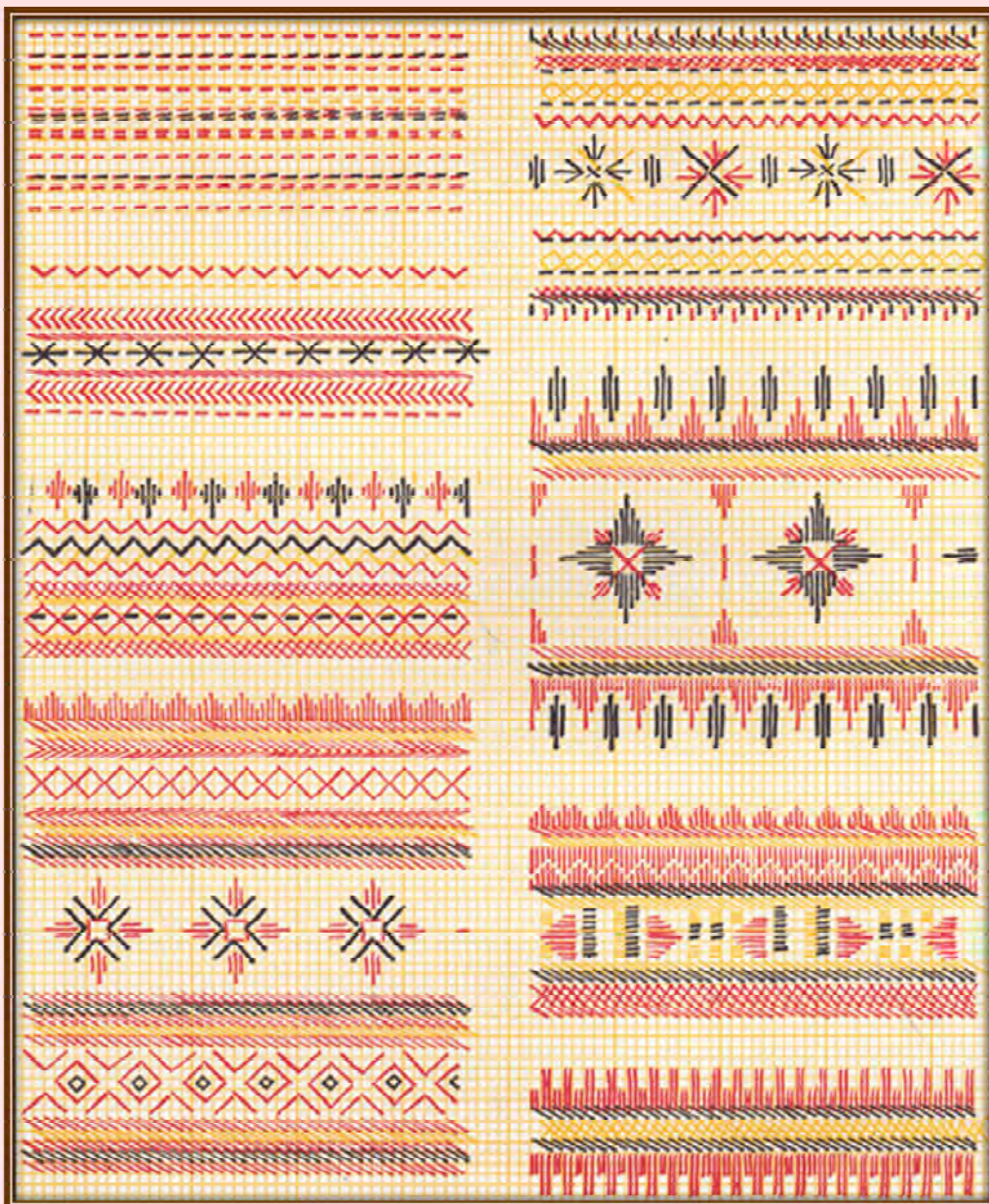
ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Лідія Яхницька – Дітройт
Ірина Бучковська – Філадельфія
Галина Романишин – Нью Йорк
Зінна Джус-ДеБол – Північний Нью Йорк
Оксана Дац – Нью Джерзі
Дарія Федорів – Огайо
Любомира Калін – Чикаго
Слава Горбата – Нова Англія
Марія Кейд – Центральний Нью Йорк
Орися Зінич – зв'язкова віддалених відділів

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА
UNWLA, INC. SCHOLARSHIP /
CHILDREN-STUDENT SPONSORSHIP PROGRAM
171 Main St., P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Phone / Fax: 732-441-9530
E-mail: Mariapolanskyj@verizon.net

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM

222 East 6th Street, New York, NY 10003
(212) 228-0110 • Fax (212) 228-1947
E-mail: info@ukrainianmuseum.org
Website: www.ukrainianmuseum.org



“УКРАЇНСЬКІ ВЗОРИ” – серія 3, ст. 5 – “UKRAINIAN DESIGNS.”
Взори із жіночих сорочок і бавниць Яворіщини. Із збірки Галі Крайчик.